

# HEIJASTE

1/2011 10.3.2011

27. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €



<i>Tapio Talvitie</i>	Puheenjohtajan kynästä .....	3
<i>Pertti Leinonen</i>	Päätoimittajalta .....	5
<i>Eija Seppänen-Bolotinski</i>	Jeesuksen moderni ja ikuinen evankeliumi, osa 2: Uskonnollinen kieli; Jumalan isyys ja ihmisen lapseus analogiana ja metaforana .....	7
<i>Joel Rehnström</i>	Täivasten valtakunta...omakohtaisia ajatuksia ja kokemuksia.....	23
<i>Arvo Mäki</i>	Omia kokemuksia ja pohdintoja taivaan valtakunnasta.....	26
<i>Toimitus</i>	Mielipidekysely talvipäivillä 2011 .....	36
<i>Toimitus</i>	Kesätapaaminen 2011 .....	38

**Päätoimittaja**

Perti Leinonen  
Kaivoskuja 7, 02730 ESPOO  
Puh. 050 041 6336  
[julkaisukomitea-pi@urantia.fi](mailto:julkaisukomitea-pi@urantia.fi)

**Toimitussihteeri**

Jouni Nurmi  
Helsinginkatu 2a C 91, 00500 HELSINKI  
Puh. 050 343 4310  
[jouni.nurmi@bastu.net](mailto:jouni.nurmi@bastu.net)

**Toimittajat**

Maija Heikkilä  
HELSINKI  
Puh. (09) 323 4147

Heikki Järvinen  
TUUSULA  
Puh. 050 301 9396

Leena Kari  
HELSINKI  
Puh. (09) 445 883

**Taitto:** Martti Vanninen ESPOO, puh. 040 727 8714

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaleelta. Tästä numerosta alkaen käytössä on myös uusi merkintätapa, jossa sivujako elää tarpeen mukaan eikä enää ole ennalta määrätty. Sen vuoksi tekstiviitauksetkin ovat muotoa 123:4.5 (luku:jakso,kappale) entisen sivu:kappale muodon sijaan. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että Heijaste-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

**Lehtene tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille.** Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 € irtonumero 4 € Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

**Pyydämme lähettämään numeroon 2/2011 tarkoitetun aineiston toimitukselle 30.4.2011 mennessä.**

**Tekijänoikeus.** Heijasteen toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdestä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

**Suomen Urantia-seura ry**  
PL 212, 00101 HELSINKI

Sähköposti: [urantia-seura@urantia.fi](mailto:urantia-seura@urantia.fi)  
Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran pankkitili:  
**Nordea 142730-102126**

**Urantia-säätiön Suomen-toimisto**  
Sivurinne 1 A, 01840 KLAUKKALA

Puhelin: (09) 879 4351, 040 830 1200  
Sähköposti: [urantia-saatio@urantia.fi](mailto:urantia-saatio@urantia.fi)  
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa:  
**Sampo 800012-70160873**

## Puheenjohtajan kynästä



**U**rantia-kirjan lukijoiden talvitapaaminen, kuten termi nykyään kuuluu, pidettiin tavanomaiseen aikaan tammikuun lopulla. Hämeenlinnan Hauholle kerääntyi seurakuntaa runsaat 40 henkeä, ja koulutuskomitea esitelmöitsijöineen piti huolta monipuolisesta ohjelmasta, jossa oli annettavaa jokaiselle. Tällaiset lukijataapaamiset, joita järjestetään kahdesti vuodessa, lienevät niitä ainoita tilaisuuksia, jossa toisia kirjan lukijoita voi tavata kerralla näinkin laajalti. Kiitos kaikille paikalle saapuneille – osallistuitte kukin tavallanne tilaisuuden onnistumiseen!

Talvitapaamisessa seuran junailema äänikirjaprojekti oli yksi mielenkiintoa ja keskusteluakin herättänyt asia, kun ennakoilmoittautumisaika rahoitukseen osallistumisesta oli juuri päättymässä. Kysyttiin, käynnistyykö projekti vai ei. Syksyllä asettamamme tavoite rahoituksen saamiseksi oli todella korkea (ilmoitus *Heijasteessa* 4/2010), eikä ollut mitään takeita sen saavuttamisesta. Päätimme silloin

kuitenkin ns. koettaa kepillä jäätä kaikkien niiden ideoidemme kanssa, mitä tuossa riihessä oli aikaisemmin puitu. Tiesimme myös, että tämä on todennäköisesti vain kertaluonteinen ”ota tai jätä”-tilaisuus ja että projektin alkamiseksi rahoitus tarvitaan heti tai sitten asia unohdetaan. Rahoitusta ei siis tultaisi kysymään uudestaan ja jatkuvasti. Tämä tavoite oli infor-moitava kerralla, niin selkeästi ja hienotunteisesti, ettei se jäisi toteuttamatta ainakaan pyytäjien epäselvyyden tai kainouden vuoksi, jos halukasta rahoittajapotentiaalia oli ole-massa. Selkeä panostus rahoituspotentiaalin laajempaan luotaamiseen oli myös palvelus niille henkilöille, jotka olivat valmiita panostamaan tähän projektiin tavalla tai toisella, mutta joiden resurssit ja varat eivät olisi yksin riittäneet projektin toteuttamiseen. Samoin tarkoituksemme oli tarjota projektiin osallistumista mahdollisimman suurelle määrälle lukijoita ja pienrahoittajia sekä hillitä mahdollisten, vaikkakin kovin epäto-dennäköisten suurehkojen yksittäis-

ten rahoitussummien ilmaantumista.

Tiedusteluprojektin lopputulema on nyt se, että saimme alustavia rahoituslupauksia lähes eurolleen sen, mikä oli projektin arvioitu kokonaiskustannus eli n. 35 000 euroa (josta seuran omaksi osuudeksi tiedettiin jo ennakolta 5 000 euroa). Tämä on mieluisa ja hämmästyttäväkin uutinen. Alussa tuskin eläteltiin liikoja toiveita rahoituksen järjestymisestä, mutta haluttiin kuitenkin, että asia tutkitaan. Eikä työmme ollutkaan turha. Monikymmenpäinen lukijajoukko kävi ”äänestämässä” äänikirjan puolesta, ja tulos oli selkeäkin selvempi: Suomi tarvitsee *Urantia-kirjasta* myös äänikirjaversio. Ihmeellistä oli vielä sekini, että luvattua summaa kerääntyi kasaan noinkin tarkkaan juuri meidän tavoitteemme. Jossittelulle ei jäänyt mitään jalansijaa.

Projektin etäisestä tavoitteesta huolimatta emme halunnet sitä suunnitellussamme tinkiä lopputuloksen laadusta. Jos äänikirja tehdään, sen on oltava hyvälaatuinen ja virheetön, ja sen tekstinä on oltava viimeisin tarkistettu käänös. Siksi luenta toteutetaankin ammattilaisvoimin (miesääni ja naisääni) ja tarkistus vapaaehtoisvoimin. Olemme jo tutkineet työhön tarvittavat luvat ja suostumukset (mm. Urantia-säätiöltä). Tällä hetkellä teemme vielä viimeisiä valmisteluja ennen sopi-

muksen allekirjoitusta ja varsinaisen luentatyön aloitusta. Sen koittaessa otamme yhteyttä rahoittajiin, jotka ovat lupautuneet projektiin.

Kansainvälisellä rintamalla tapahtumista voisi mainita UAI:n järjestämän Leadership Symposiumin (johtajakoulutuksen) USA:n Chicagossa 13.–17.7.2011. Se on tarkoitettu esimerkiksi opintoryhmien vetäjille, Urantia-sanoman levittäjille ja opettajille, ja siellä käsitellään mm. sellaisia aiheita kuin hengellinen johtaminen, henkilöjohtaminen ja järjestöllinen johtaminen sekä tutustutaan viidennen käänteentekevän ilmoituksen historiaan ja Urantia-säätiön toimintaan. Symposiumi on osallistumismuotona enemmän toimintapainotteinen kuin luentotyylinen tapa. Hinnoista ja muista yksityiskohdista osallistumisohjeineen voi katsoa internetosoitteesta:

[www.uaileadership.com](http://www.uaileadership.com)

**Tapio Talvitie**

## Päätoimittajalta

## Lukijatapaaminen Lautsiassa

Lautsian lomakeskus, jonka alueella on ollut aikaisemmin kruunun ratsutila eli kruununpuustelli, mainitaan jo 1500-luvulta alkaen sydänhämäläisen Hauhon kunnan alueella. Paikkaa ovat hallinneet lukuisa joukko isäntinä mm. ratsumiehiä kunnes se 1700-luvun alussa joutui Virosta tulleelle saksalaiselle **Schulman**-nimiselle aatelissuvulle. Omistuskausi kesti aina vuoteen 1871 asti, jolloin se jouduttiin myymään lähinnä takausvelkojen vuoksi ja päättyi talonpoikaiseen omistajuuteen. Pienviljelijäin liitto osti sen vuonna 1950, jolloin siitä tuli myöhemmin loma- ja kurssikeskus.

Tässä historiallisessa paikassa Suomen Urantia-seuran järjestämä lukijatapaaminen järjestettiin viikonloppuna 21.–23. tammikuuta. Päivien teemana oli ”Taivasten valtakunta sisäisesti meissä”. Seuran koulutuskomitean ja **Kari Kipon** ideoima otsikko oli houkutellut lukijoita ja ilmoituksesta kiinnostuneita paikalle yli 40 henkeä. Vaativa aihe ei ollut pelottanut alustajia, vaan rohkea joukko jo kauemmin mukana olleita henkilöitä oli saapunut kertomaan oman näkemyksensä tästä monitulkintaisesta käsitteestä.

Saimmekin useita persoonallisia kuvauksia Jeesuksen tuomasta ilmaisusta, jota hän käytti usein kuvatessaan Universaalisen Isän hengen läsnäoloa meissä ja suhdettamme siihen. Tässä lehden numerossa esittävät näkemyksensä kyseisestä aiheesta **Joel Rehnström** ja **Arvo Mäki**.

Talvinen lukijatapaaminen illanviettoineen sujui ikään kuin vanhasta muistista, sillä tapaamisilla on jo parinkymmenen vuoden perinne. Päivien ohjelma on rakentunut perinteellisesti alustusten ja sitä seuraavien ryhmätöiden pohjalle. Nyt ilmassa oli selvää halua muuttaa ohjelmaa ryhmäkeskeisemmäksi lisäämällä keskusteluaikaa ja vähentämällä alustuksien pituutta. Antoisinta ovat monien mielestä nimienomaan pienryhmäkeskustelut, joissa kaikki osallistujat pääsevät keskenään vuorovaikutukseen. Osallistujat ovat keskimäärin myös jo varttuneempaa väkeä, joka on hyvä ottaa huomioon ohjelmarunkoa ja ajankäyttöä mietittäessä. Tässä numerossa on myös julkaistu lukijapäivillä suoritetun mielipidekyselyn tulokset, jotka antavat ajatteleminen aihetta seuraavia tapahtu-

mia suunnittelevalle konferenssi- ja koulutuskomitealle.

Paneelikeskustelu sisältyi myös näiden päivien ohjelmaan. Kysyjä ja varmaan meitä kaikkia kiinnostaa, mitä itse asiassa tapahtuu kuolemassa ja rajan toisella puolella? *Urantia-kirja* kertoo paljon ylösnousemuksesta ja morontiamailmoista, mutta jättää tietoisesti kertomatta kuoleman ja ylösnousemuksen välisen ajan. Ilmoituksenantajaa oli neuvottu olemaan paljastamatta tätä vaihetta, koska siitä olisi mahdotonta kertoa meille ymmärrettävällä tavalla, eikä se sisältynyt paljastettaviin asioihin, vaikka monia kiinnostavia yksityiskohtia siihen sisältyisikin.

Ihmisten suuri kiinnostus kuolemanrajakokemuksiin aiheuttaa luonnollisesti vastausten etsimistä sieltä, mistä niitä on löydettävissä,

tai uskotaan ainakin niin. Viime vuosien rajatietokirjallisuus on tuottanut valtavan määrän teoksia, joissa on kantavana ajatuksena ”kotiinpaluu”. Ajassamme on yhä lisääntyvää henkisyyden ymmärtämisen tarvetta. Haluamme tietää, mistä tulemme, mikä on ydinolemuksemme, ja varsinkin, minne olemme matkalla! Vanhat käsitykset taivaasta ja helvetistä eivät enää toimi kuten ennen. Pelkoon ja saneluun perustuva uskonnollinen kasvatus on aikansa elänyt. Uusi hengellisyyden etsimisen aika tekee tuloaan, ja meidän olisi hyvä olla valmiita viidennen ilmoituksen edustajina esittelemään sen ydinsanoma siitä kiinnostuneille kuulijoille.

**Pertti Leinonen**



# Jeesuksen moderni ja ikuinen evankeliumi

## Osa 2: Uskonnollinen kieli; Jumalan isyys ja ihmisen lapseus analogiana ja metaforana\*

Eija Seppänen-Bolotinski  
Esitelmä 13.3.2010

Johdantoajatus tämän päivän aiheeseen ja koko luentosarjaan:

*Se hetki on koittamassa, jolloin buddhalaisuudelle, kristinuskolle, hindulaisuudelle ja jopa kaikkien uskontojen piiriin kuuluville kansoille ei enää esitetä evankeliumia Jeesuksesta, vaan Jeesuksen evankeliumin elävää, hengellistä todellisuutta. [94:12.7]*

\**analogia* = yhdenpitävä lausekuva; *metafora* = vertaukseen perustuva lausekuva

Lähdetekstinä olen käyttänyt filosofi **Jeffrey Wattlesin** artikkelia muokailen suomentaen. Artikkelin on ollut mukana *Urantia-kirjan* lukijoiden internetpohjaisessa Gospel School -opintoryhmässä vuosina 2001–2009. Kyseinen opintoryhmä jatkuu syyskuussa 2010 pienen tauon jälkeen.

Saksalainen teologi **Adolf Harnack** (1851–1930), joka etsi Jeesuksen evankeliumin ydinsanomaa kristinuskon dogmien joukosta, kuvasi Jeesuksen evankeliumia sanoilla:

”Se on Jumalan isyys, ihmisten veljeys ja yksilöllisen sielun ääretön, infiniittinen arvo.”

Tällainen opetus viittaa siihen, että Jumala on ykseyttä ja persoonallisuutta. Konsepti Jumalasta vanhempana sallii samalla ajatuksen Jumalan transsendenssistä eli maailmasta riippumattomuudesta ja samalla myös ajatuksen, että Jumala on lähellä, ja että me voimme kokea jumalallisen läsnäolon. Ensisijaista on yksilön suhde Jumalaan. Näin ollen mikään maailman uskonnoista ei tule suljetuksi pois tarkastelusta. Ihmisten veljeys on sosiaalinen seuraamus yksilön suhteesta Luojaan. Puhuminen veljeydestä vastaa niihin ongelmiin, jotka repivät ihmiskuntaa hajalle: näitä ovat uskonnollinen suvaitsemattomuus, nationalismi, rasismi, seksismi, taloudellinen ja poliittinen epäoikeudenmukaisuus jne.

Tässä esitelmässä huomioidaan uskonnollinen kieli, koska se johtaa usein väittelyihin koskien sukupuolta, identiteettiä, valtaa ja patriarkaalista auktoriteettia. Kun vihamielisessä ja kriittisessä ilmapiirissä yritetään puolustaa uskonnollista kielenkäyttöä, saattaa keskusteluun

osallistuvien esiin tuoma totuus hukkua sellaisessa ilmapöyrissä ristiriitaisten emootioiden vuoksi. Tällöin ei keskustelun kautta tapahdu edistystä esimerkiksi Jeesuksen evankeliumisanoman eteenpäin viemisessä. Mutta niillä sanoilla, mitä valitsemme, voi olla merkityksiä ja arvoja selventävä rooli sellaisissa tilanteissa, joissa esiintyy sekaan nusta ja ristiriidan aiheuttamaa tuskaa.

Uskontojen välinen dialogi, vuoropuhelu, on osoittanut, että jos puhujat ilmaisevat itseään eloisesti, spontaanisti, huumorintajuisesti, nöyrästi ja rakastavasti, kuuntelijat eivät loukkaannu heidän käyttämänsä terminologian vuoksi. On ihanaa, jos ja kun toista ihmistä pidetään perheen jäsenenä ja uskonto toimii hyvin, jos se saa meidät ajattelemaan ja toimimaan näin.

Jos Jumalan isyys on ilmoitettu totuuden helmi (esimerkiksi *Urantia-kirjassa* on sanottu: – – *Isä-idea on yhä korkein ihmiskäsitys Jumalasta.* [196:3.35]), sen on määrä johtaa lopulta myöskin Jumalan äitiyden löytymiseen; jos me todella olemme Jumalan poikia ja tyttäriä ja veljiä ja sisaria toinen toistemme kanssa, ja jos se, että kohtelemme toisia ihmisiä saman universaalisen perheen jäseninä, johtaa planetaariseen edistykseen, saattaisi olla hyödyllistä kehittää edelleenkin myös universaalisen perheen konseptia.

Persoonallisten ja vanhemmuuteen liittyvien Jumalaa kuvaavien termien on joskus sanottu olevan antropomorfinia eli ihmisen kaltaisuutta luonnehtivien laatusanojen heijastamista Jumalan mysteeriin. Psykologiselta näkökannalta katsottuna tämä on luonnollista, sillä vanhemmat, usein etenkin isä, edustavat lapsen ensimmäisiä käsityksiä Jumalasta. Historialliselta näkökannalta katsottuna antropomorfismi on kulttuurin ongelmallinen piirre, joka aiheuttaa filosofien keskuudessa kritiikkiä.

Kreikkalainen filosofi Ksenofanes (eli n. 500 eKr.) havaitsi:

”Sekä Homeros että Hesiodos ovat antaneet jumalille kaikki ne ominaisuudet, jotka ovat hävettäviä ja moitittavia ihmiskunnan keskuudessa: valehtelun, aviorikokset ja keskinäisen pettämisen.”

Hän myöskin kirjoitti:

”Etiopialaisten jumalat ovat pystynenäisiä ja mustatukkaisia, traakialaisten jumalat ovat harmaasilmäisiä ja punatukkaisia.”

Olisi kuitenkin kummallista, jos luodun ja Luojan välillä ei olisi minäkäänlaista samankaltaisuutta. Tällöin vakavasti uhattuna olisivat sekä Jumalan kaltaiseksi tuleminen ihanne ja tavoite että Jumalan ja ihmisen persoonallisen kommunikaation mahdollisuus. Todellakin, jos Jumala olisi niin kokonaan erilainen eli luodun mielelle täysin käsittämä-



tön, edes ilmoituksen kautta, silloin minkäänlaisten Jumalan ominaisuuksien kuvaaminen olisi virheelistä ja jopa viittaaminen Jumalaan ykseytenä olisi kompromissi Jumalan infiniittisyydelle.

**Ali Shari'ati** (1933–1977), iranilainen sosiologi ja vallankumousjohtaja, käyttää määritelmää ”teomorfinen ihminen”, koska ihmiset ovat Jumalan kaltaisia omatessaan hengen ja tahdon. Ajatelkaapa vain, mitä merkitsisi jumalakäsitteen riisuminen kokonaan persoonallisuuskäsitteestä!

Kun puhumme Jumalan mysteeristä, osan tätä mysteeriä muodostaa se, että transsendentti (maailmasta riippumattomuus) voidaan kokea ja tuntea, vaikka mikään kieli ei pysty luotaamaan tämän mysteerin syvyyksiä. Olemme ikään kuin valtamerialuksella suuntaamassa kohti avomerta; mitä pidemmälle pääsemme, sitä täydellisemmin vesi meidät ympäröi. Jumalan mysteeri kätkee uumeniinsa totuuden, kauneuden ja hyvyyden, jotka aina ylittävät käsityskykymme. *Urantia-kirjassa* kerrotaan näistä tasoista:

*Korkein Jumala on totuus, kauneus ja hyvyys, sillä nämä jumaluutta luonnehtivat käsitteet edustavat ideainmuodotuksellisen kokemuksen finiittisiä enimmäisarvoja. Näiden jumaluuden kolmiyh-teisten laatumääreiden ikuiset lähteet ovat finiittistä korkeammalla olevilla tasoilla, mutta luotu voisi tällaiset lähteet käsittää*

*vain supertotuudeksi, superkauneudeksi ja superhyvyydeksi.* [117:1.7]

Johtuen tässä lainauksessa olevista monimutkaisista määritteistä, tässä on myös englanninkielinen alkupe-räisteksti:

*God the Supreme is truth, beauty, and goodness, for these concepts of divinity represent finite maximums of ideational experience. The eternal sources of these triune qualities of divinity are on super-finite levels, but a creature could only conceive of such sources as supertruth, super-beauty, and supergoodness.* [117:1.7]

(Huom! *Kolmiyh-teyssubteet. Kysymyk-sessä ovat Infiniittisyyden Seitsemän Absoluutin toiminnalliset yhteenliittymät.* [105:4.6])

Tästä huolimatta jumalallinen henki jatkaa suurenmoisten merkitysten ja arvojen paljastamista ihmismielelle. Siten, koska Luojan täytyy olla vähintäänkin yhtä suuri kuin luodun, Jumala ei voi olla mitään vähäisempää kuin persoonallisuus, vaikka Jumala on enemmän kuin persoonallisuus. *Urantia-kirjan* alkusivuilla todetaan:

*Jumala on paljon enemmän kuin persoonallisuus, sellaisena kuin ihmismieli persoonallisuuden ymmärtää. Hän on jopa verrattomasti enemmän kuin mikään mahdollinen käsitys superper-soonallisuudesta.* [1:5.2]

Uskonnonfilosofinen personalismi, jota tässä ehdotetaan, viittaa siihen, että mikä tahansa yritys määrittellä Jumalaa enemmän kuin

persoonallisena, tosiasiaa päätyy siihen, että ajatellaan vähemmillä kuin persoonallisuuskäsitteillä ja täten päädytään abstraktien ideoiden tai epämääraisten tunteiden alueelle, jotka ovat persoonan osia mutta eivät ylitä sitä.

Monet muslimit ovat saaneet opetusta niin, että kristillinen opetus Jumalan isyydestä viittaisi siihen, että Jumala astui alas taivaasta ja fyysisesti hedelmöitti Marian, Jeesuksen äidin. On kertomuksia Zeuksesta, joka teki sellaisia asioita, ja on ymmärrettävää, että muinainen kreikkalainen filosofi Herakleitos (540–480 eKr.) kirjoitti:

”Se, joka yksin on viisas, on yksi; eikä sitä voida kutsua Zeukseksi.”

Jos Jeesuksella oli ainutlaatuinen tunne Jumalan poikaudesta, hän rohkaisi kuulijoitaan jakamaan suhteensa Isään niin paljon kuin mahdollista.

Rikkooko Jumalan vanhemmuuden ajatus, ajatus Jumalasta vanhempana, ajatuksen Jumalan ykseydestä?

Ainakaan lasten saaminen ei riko ihmisäidin tai ihmisisän ykseyttä. Kuinka paljon enemmän Jumala voi tehdä kuin ihmiset? On totta, niin kuin *Koraani* opettaa, että Jumala ei tarvitse luomiseen avustajia; hän voi yksinkertaisesti sanoa ”ole”, ja asia on olemassa. Jumalan suuruus näyttäytyy evoluution prosessin rakenteessa ja sallii prosessin

eteenpäinmenon myötä myös osalistumisen evoluution ohjaamiseen. *Urantia-kirjassa* kerrotaan:

*Ihmisen evolutionaarinen kohtalo riippuu yleisesti ottaen hänestä itsestään, ja tieteellisen älyperäisyyden on pakko, ennemmin tai myöhemmin, astua umpimähkään vaikuttavien, hallitsemattomien luonnollisen valinnan ja sattumanvaraisen eloonjäämisen tilalle.* [65:3.6]

Näitä pohdintoja ei ole suunniteltu vahvistamaan väitettä, että jumalakäsité Jumalasta isänä olisi välttämätön. Kuten esimerkiksi *Koraanissa* sanotaan:

”Uskonnessa ei tule olla pakonomaisuutta ja pakkomielleisyyttä.”

Islamilaiden traditioiden perusteella *Koraanissa* on 99 nimeä Jumalalle, ja niihin sisältyvät nämä nimet, joilla jokainen suura alkaa: ”Bismallah, al-Rahman, al-Rahim” eli ”Allahin, Armeliaan ja Sääliväisen, nimeen”. Voi olla, että mahdollisesti Jumalasta puhuminen ”Isänä” on sisällytetty esim. mahdollisuutena 99 nimeen, vaikka ”Isä” ei varsinaisesti nimenä kyseiseen luetteloon sisällykään.

Monia kristittyjä vaaditaan kutsuamaan Jumalaa ”Isäksi” ainakin Isä meidän -rukouksessa. Kuitenkin itse asiassa se tapa, miten puhumme, on tärkeämpi kuin se, mitä sanomme. Pitääkö jumalakäsité Jumalasta vanhempana aikuisia ihmisiä nuorina lapsina? Vaikutusvaltai-

nen Uuden testamentin tutkija **Joa-chim Jeremias** kertoi, että Jeesus rukoihi Isäänsä sanalla ”Abba”. Tämä sana on liikuttavan intiimi ja persoonallinen, mutta tutkija Jeremias raportoiti, että sitä käyttivät tuolloisessa Israelissa pienet lapset. Tästä seurasi, että Abba-sanan oikean käännöksen arveltiin olevan sana ”Isi”. Virhe tämän suhteen on tätä nykyä korjattu, mutta valitettavasti useampi ihminen tuntee virheen kuin sen, että se on korjattu. ”Abba” ei ole itse asiassa sana, joka viittaisi siihen, että puhuja on pieni lapsi. Voidaan sanoa, että tulemme uskon perheeseen ”lapsen tavoin”, yksinkertaisina, avoimina ja luottavaisina. (Itse ajattelen niin, että ”Abba” on luultavasti sellainen isää tarkoittava sana, jota on mahdotonta käyttää huonoista, kaltoin kohtelevista ja väkivaltaisista isistä!) Astuttuamme sisään uskon perheeseen me alamme kasvaa. Meillä on kuitenkin aina oikeus tuntea itsemme pieniksi Jumalan käsivarsilla.

Eikö olekin sitten ilmeistä, että Jumalan isyydestä puhuminen on metafora eli vertaukseen perustuva lausekuva, joka siis perustuu lapsen kokemukseen ihmisistä? Isä saattaa antaa pienelle lapselle ensimmäisen mielikuvan Jumalasta, koska isä on ensimmäinen tärkeä toinen henkilö lapselle. Äiti on lapsen alkuperäinen ympäristö ja ravintoläh-

de iässä, jolloin itsen ja toisen eroa voi tuskin määritellä.

Tämä luonnollinen järjestys ei viittaa siihen, että naiset olisivat jotenkin materiaalisempia, vaan siihen, että lapsen varhainen kokemus äidistä on materiaalisempi kuin lapsen varhainen suhde isään. Jumaläkäsitetten varhainen lapsuudesta juontuva alkuperä ei estä aikuista kehittämästä kypsää jumaläkäsitetä. Psykologisen kehityksen asteet ja tasot ovat osa Luojan suunnitelmaa ihmisille heidän alkulähteen tunnistamiskykynsä kasvattamiseksi.

Yhdysvalloissa on pidetty ilmeisenä, että puhe Jumalasta Isänä olisi metaforista. Toinen vaihtoehto on, että Jumalasta puhuminen vanhempana on analogista eli yhtäpitävää. Metafora tarkoittaa jotakin, jonka ensisijainen merkitys on tavallisesti näkyvää, maallinen ilmiö, ja että sitä sovelletaan johonkin muuhun ehkä abstraktiin ja vähemmän tunnettuun. Esimerkiksi kun Mooses viittasi Jumalaan ”kalliona”, termi oli metafora, joka symbolisoi kestävää luotettavuutta. Jos sen sijaan sanotaan, että Jumala on hyvä, on tämä filosofi **Tuomas Akvinolaisen** (1225–1274) mukaan analogista kielen käyttöä. Toisin sanoen hyvyys on määritelmä, joka viittaa Jumalaan ensisijaisesti. Luotu on hyvä toissijaisessa ja johdannaisessa merkityksessä, ja saatetaan sanoa, että olemme osallisia Luojan hyvyteen. Se, mitä tässä ehdotetaan,

on, että Jumalan kutsuminen ”Isäksi” on alunperin peräisin varhaislapsuudesta ja on siten metafora, ja tuloksena ja päämääränä on, että käsite kypsyisi ja muuttuisi analogiseksi termiksi. Toisin sanoen vanhemmuusterminologia viittaisi Jumalaan ensisijaisesti, täten ihmisvanhemmat olisivat vanhempia ”toissijaisesti” ja luotua koskien johdannaisesti. Me opimme paremmin, mitä vanhemmuus on, kun saamme paremman ymmärryksen Jumalasta.

Ankkuroituminen analogiaan vapauttaa metaforisen luovuuden kukkimaan siten, ettemme päädy agnostisismiin eli siihen, ettei olisi mahdollista saada tietoa Jumalan todellisesta olemuksesta. Jumalaa tarkoittamaan valitsemamme sanat olisivat enemmänkin projektioita (eli omien piirteiden tahatonta sijoittamista kuvattavaan tai havaitsemista omien tarpeiden mukaisesti) tuntemattomasta, eli havaitseminen määräytyisi yksilöllisten tarpeiden nojalla. Eräs kriittinen näkökulma on, että jumalakäsitteet Jumalasta vanhempaan olisivat epäoikeudenmukaisia niitä erityyppisiä uskovaisryhmiä kohtaan, jotka haluavat tulla Jumalan kaltaisiksi. ”Ole pyhä kuten Jumala on pyhä, täydellinen kuten Jumala on täydellinen, armelias kuten Jumala on armollinen”, meille kerrotaan. Jumalan palvonta sisältää Jumalan kaltaiseksi tulemisen

ihanteen. Meistä tulee vähitellen palvontamme kohteen kaltaisia.

On myös väitetty, että naiset eivät voi tulla Isä Jumalan kaltaisiksi eivätkä miehet Äiti Jumalan kaltaisiksi. Tällaiset vastaväitteet olisivat masentavia, jos Jumalan merkitys jätettäisiin kulttuurisen ja metaforisen tason varaan, ihmisen luomien jumalprojektoiden varaan, suorittamatta siirtymistä kohti analogista tasoa, jolla Luoja vanhempaan toimii paradigmana eli esikuvana.

Jumalan isyyssäilyksen on joskus sanottu viittaavan siihen, että Jumala on miespuolinen tai maskuliininen. Kuitenkin maskuliinisuus on biologinen termi ja sosiologinen käsite, ja siten kumpikaan näistä tarkastelutavoista – eli biologia tai sosiologia – ei sovi tässä kohden. Kun Jumalalle annettu nimi on toimiva, se toimii ikkunana eikä muotokuvana, eli se antaa mahdollisuuden puheille pääsyyn. Se avaa mahdollisuuden kanssakäymiseen, jossa sielu ei tarvitse kieltä ilmaistakseen. Kyllä, rukoilu voi olla ääneen puhuttua, mutta se johtaa väistämättä ikään kuin sanojen yläpuolelle. Vanhemmuudesta kertovan kielenkäytön tarkoituksena on tehdä jumalasuhte helpommaksi. Kun jumalasuhte on elävä, sillä ei fenomenologisesti eli ihmisen omissa elämyksissä ja välittö-

mässä kokemuksessa ole mitään tekemistä biologisen miehisyden tai kulttuuririippuvaisen maskuliinisuuden kanssa, koska suhde on hengellinen. Filosofin **Edmund Husserl** sanoo:

”Jos Jumala isänä esitetään maailmalliseen todelliseen tapaan todellisen isän mallisena, kyseessä ei enää ole Jumala.”

(Edmund Husserl eli 1859–1938 ja perusti fenomenologian eli ”asioihin itseensä” keskittyvän filosofisen asenteen!)

Jumalan puoleen käännyimme varmimmin toisen persoonan muodossa. Meillä saattaa olla syymme kääntyä Jumalan puoleen erilaisten näkökulmien kautta, koska jumalallisen luonnon erilaiset aspektit saattavat olla rukouspyynnön tai palvonnallisen juhlan teemoina.

Käsite Jumalan isyydestä ei ole yksinomaan kristillistä alkuperää. Evolutionaariset ja ilmoitukselliset tekijät ovat muodostaneet suuren määrän erilaisia traditioita. Jos jumalallisen tarkoituksen esiintulo jumalkäsitteessä vähitellen ilmenee lapsen kehittyessä, voidaan myöskin uskonnon historiassa havaita sekä historiallisten että evolutionaaristen tekijöitten esiintulo.

Maailmankuulu romanialainen uskontotieteilijä **Mircea Eliade** (1907–1986) kirjoittaa taivaan jumalista, korkeista jumalista, joita usein kutsutaan ”isäksi”. Vaikka on

yleistä nykyään, että puhutaan ”uskonnon evoluutiosta” uskontoa ja tiedettä koskevassa keskustelussa, sellainen keskustelu nostattaa huolta uskonnon erikoisasantuntijoiden keskuudessa monestakin syystä. Uskonnon primitiivisistä asteista puhuminen on spekulatiivista, koska emme voi odottaa, että modernit syntyperäiset kansat ovat samoja kuin samat kansat kymmeniä ja satoja vuosia sitten. Sitä paitsi sellaisessa keskustelussa helposti otetaan teoreetikon oma uskonto mitaksi, jolla muita uskontoja arvioidaan. Saatetaan myös nähdä ”primitiiviset” vähemmän inhimillisinä, koska heidän teknologiansa on erilainen.

Kuten moraalisuus kehittyi sitä harjoitettaessa yhä laajemmassa mittakaavassa koskemaan perhettä, klaania, heimoa, kansakuntaa sekä koko planeettaa, samoin uskontoakin kehittyi väkivaltaisesta aavetabujen (joita pidetään poismenneinä esi-isinä) pelosta Jumalan rakkaudeksi ja kultaisen säännön universaaliseksi harjoittamiseksi, Jumalan perheen käytännöksi – ”kohtele muita niin kuin haluat muiden sinua kohtelevan”. Se, että evolutionaarisen uskonnon piirissä puhutaan isäjumalasta ei tarkoita, että revelaation, ilmoituksen, osuus niissä puuttuisi tai että kehittyneemmät uskonnot olisivat vapaita evolutionaarisista tekijöistä. Jos Jumalan

henki toimii vapaasti maailmassa, sen tulisi löytää vastaanottavuutta vilpittömissä henkilöissä kaikkialla maailmassa. Keskiajalla elänyt japanilainen profeetta **Nichiren** kirjoitti teoksessaan *Lootukselle omistautuminen* (*Dedication to Lotus*):

”Sydämemme tuntevat kipua ja hihamme ovat märkiä kyynelistä kunnes näemme kasvoista kasvoihin Sen Yhden Ainoan hahmon, joka sanoo meille ’Olen Isäsi.’”

Tällaisena hetkenä ei ole mitään vaaraa siitä, että ilmoitusta tulkittaisiin japanilaisten isien sovinnaisilla tai sosiaalisilla hahmoilla. Huomattakaa, että Nichiren raportoi kokemuksestaan monikollisessa muodossa ja kutsuu muita ihmisiä tämän sisäisen näkemyksensä jakamiseen.

Vuonna 1893 pidettiin Maailman uskontojen parlamentti eli uskontojen välinen Jumalan Isyyttä ja ihmisten veljeyttä juhlistava tapahtuma. Tavalla tai toisella näitä käsitteitä käyttivät kristinuskon, juutalaisuuden, kungfutselaisuuden, shintolaisuuden, hindulaisuuden ja Brahmo Samaj’n edustajat. (Brahmo Samaj on **Ram Mohun Roy** vuonna 1828 Kalkutassa perustama teistinen liike hindulaisuuden sisällä.)

Kungfutselainen puhuja siteerasi klassista tekstiä *The Doctrine of the Mean* eli *Merkityksen doktriini* opettajassaan osallistujia käsittämään, että

”kaikki taivaan alla ovat yksi perhe, suuret johtajat ovat vanhempiansa klaanin vanhempia oksia, suuret ministerit tämän klaanin päävirkamiehiä ja ihmiset suuremmassa mittakaavassa veljiä keskenään. – – Meidän tulee pitää maata ja taivasta kaikkien samankaltaisten vanhempiina.”

Japanilainen shintolaisuuden edustaja sanoi:

”Alussa yksi Jumaluus, itsessään organisoitunut, otti kahden Jumaluuden ruumiillisuuden; yhden miehen ja yhden naisen hahmoisen. Kaikki, hän vakuutti, ovat yhden Jumaluuden lapsia, joka asuu Fuji-vuorella.” (Fuji-vuori on japanilaisen pyhä vuori.)

Paljon uskonnollista kieltä koskevasta sekaannuksesta johtuu Jumalan äitiyden tunnistamisesta. Samassa vuoden 1893 parlamentissa **Marion Murdock** Clevelandista ennakoii feministiteologioiden esiin nousua kutsuen naisia täyteen mahdollisuuksien tasa-arvoisuuteen koskien uskonnollisia palvelutehtäviä, ja näin tehdessään hän siteerasi **Theodore Parkeria**:

”Jumala on infiniittinen Äitimme. Hän pitää meitä kauneuden käsivarsillaan siunaten ikuisesti.”

Toisessa parlamentin puheessa yläotsikoinnilla ”Miesten ja naisten yhteistyön jumalalliset perusteet” **Lydia H. Dickinson** jätti tarkoituksellisesti viittaamatta Jumalan

isyteen. Hänen konseptinsa koskien avioliittoa edellytti jaettua johtajuutta: miesten ulkoista johtajuutta, kun taas naisten jumalallista totuutta koskeva sisäinen intuitio oli hänen mukaansa avioliiton sisäistä johtajuutta.

Feministisessä ajattelussa ollaan oltu avoimia naisjumaluuksien hahmoille, jotka eivät ole yksinomaan äidillisiä, missä äidillisyyys ei olisi ainoastaan ravitsevaa, ja missä nämäkin jumaluudet ovat aktiivisia ja voimallisia.

**Paula Gunn Allen**, oppinut sioux Laguna Pueblosta, kirjoittaa Jumalan ykseyden huomioivalla tavalla:

”On olemassa kaiken läpäisevä henki, joka on kykenevä voimakkaaseen lauluun ja säteilevään liikkeeseen, joka liikkuu sisään ja ulos mielestä. Tämän hengen värit ovat lukuisia ja moninaisia, säteilevä pulsoiva sateenkaari. Vanha Hämähäkinainen on yksi nimi tälle olennaiselle, kaiken perustana olevalle hengelle, ja Käärmenäinen on toinen – – ja se, miten he yhdessä tekevät luomisen, Maan, luodut, kasvit, valon.”

**Joseph Campbell** kirjassaan *Sankarin tuhannet kasvot* kertoo:

”Yhdysvaltain lounaisosan intiaanien keskuudessa suosituin hyvänsuovan auttajan hahmossa esiintyvä henkilö on Hämähäkinainen

– pieni isoäidillinen nainen, joka elää maan alla.”

1800-luvun saarnaaja **Rebecca Jackson** kertoi voimallisesti henkilökohtaisesta kohtaamisestaan jumalallisuuden naisellisen puolen kanssa:

”Näin tuona yönä, ensimmäistä kertaa, Jumaluuteen sisältyvän äitiyden. Tämä oli todellakin uusi näky, uusi opinkappale minulle. Mutta olin tietoinen tästä ja olin tottelevainen taivaalliselle näylle – –. Ja enkö ollutkin iloinen, kun sain selville, että minulla oli Äiti! Ja tuona yönä hän soi minulle kielen sen kertomiseksi! Kyyneleiden henki oli ylläni, ja se vaikutti kaikkiin koontuneisiin. Ja vaikka he eivät olleet kuulleet tästä aikaisemmin, tulin kykeneväksi Hänen viisautensa Pyhän Hengen kautta tekemään tämän niin selväksi, että lapsikin olisi voinut sen ymmärtää.”

Kirjailija **Sallie McFague** väittää kirjassaan *Jumalan mallit*, että monet metaforat kuten äiti, rakastaja ja ystävä ovat tarpeellisia Jumalan monella tavalla ilmenevän rakkauden ilmaisemiseksi. McFague kommentoi kertomusta lapsuuden rukouksesta:

”Isä-Äiti-Jumala, minua rakastava, vartioi minua, kun nukun, ohjaa pienet jalkani Sinun luoksesi.”

Tämä rukous, jota teologi **Herbert Richardson** raportoi lapsena toistaneensa, vaikutti hänen nuoreen

mieleensä niin, että jos Jumala on sekä isä että äiti, silloin Jumala ei ole kenenkään tai minkään muun hänen tuntemansa kaltainen. Tätä näkökulmaa kannattaa korostaa, sillä kun me aloitamme kokeilumme Jumalan äiti-mallilla, me palautamme mieleemme, että Jumalan metaforat tavallaan vähentävät Jumalan sellaiseksi, miksi hänet ymmärrämme, ja toisaalta korostavat mahdollisuuksien moninaisuutta. Tämä Jumalaa koskeva ratkaisevan metaforinen kieli katoaa vasta kun yksi tärkeä persoonallinen suhde, Isän ja lapsen välinen suhde tehdään toimivaksi ja tämä toimivuus ilmentää Jumalan ja ihmisen välistä suhdetta. Yksi syy sille, miksi äidillinen kieli kannattaa sisällyttää uskonnolliseen traditioon, missä vanhemmuutta koskeva kieli on ollut käytössä, on sen korostaminen, mitä negatiivinen teologinen traditio on aina vaalinut: Jumala on sekä erilainen että samanlainen kuin meidän metaforamme. Tämä varoittaa meitä traditionaalisen kielen dogmaattisesta käytöstä.

**Janet Forsyth Fishburn** kirjassaan *Jumalan isyys ja viktoriaaninen perhe* totesi, että sosiaalisen evankeliumin saarnaaja **Walter Rauschenbusch** (1860–1918) yrittäessään sympaattisella tavalla virittää jumalakäsitettään ihmisten sosiaalis-psykologisia tarpeita vastaavaksi silloisen perhe-elämän ja yhteiskunnan tilanteessa

menetti lopulta uskonnollisen kielen analogisen laadun. Toisin sanoen konstruoidessaan sosiaalisesti käyttökelpoisen metaforan hän joutui tekemään kompromissin totuuden täyteyden suhteen.

Trinitaarinen monoteismi eli käsitys yhdestä Jumalasta, jolla on kolme persoonaa, on lisännyt mahdollisuuksia Jumalan isyyden ja äitiyden ajattelemiseksi, mutta klassinen monoteismi voi sopeuttaa mitä tahansa näkemyksiä, mitä on löydettyä ainoan Jumalan konseptista käsitettynä Jumalaksi, jonka lisäksi ei ole ketään muuta. Jos Jumala on ajatus, sana ja teko tai rakkaus, armo ja huolenpito, tämänkaltaisia triadeja voidaan sijoittaa juutalaiseen, islamilaiseen, sikhiläiseen ja unitaariseen teologiaan. Klassisella monoteismillä on tietynlaisia etuja kommunikaatiossa, koska ei synny riskiä, että pitäisi selostaa monimutkaista teologista mysteeriä aloittelijoille (kuten vaikka esimerkiksi trinitaarisen monoteismin kolminaisuuskäsitettä!).

Filosofi **Martin Heidegger**, joka oli filosofi Husserlin lahjakaimpia oppilaita, luonnehti nykyistä aikaa uuden revelaation eli ilmoituksen odottamisen ajaksi.

Jumalan isyydestä ja äitiydestä puhumisen on syytetty edistävän stereotyyppioita eli kaavamaisuutta ja jäykkyyttä.



Muinainen kiinalainen oraakkeli *I Ching* eli *Muutosten kirja* sisältää symboleja, joita pidettiin ”kaiken sen kuvana mitä tapahtuu taivaassa ja maan päällä”. Samaan aikaan niitä pidettiin jatkuvan muutoksen alaisina olevina niin kuin on fyysikaalisessa maailmassa jatkuvasti tapahtuva transitio, siirtymä yhdestä ilmiöstä toiseksi. Muutoksen virran seuraaminen, sen tarkkaileminen, mikä on pysyvää muutoksen keskellä, on sen tajuamista, että on olemassa ”suuri primaarinen alku”, jota symboloivat valkean ja mustan, jangin ja jinin kuvat. Ensimmäinen heksagrammi on *Ch'ien*, luova; sen attribuuttina on ”vahva”; sen hahmo on taivas, ja se assosioituu isään. Seuraava heksagrammi on *K'un*, sen tarkoitus on ”vastaanottava”, sen attribuuttina on ”omistautunut, taipuisa, joustava”, sen hahmo on maa ja se assosioituu äitiin. Todellakin, tämä terminologia ei ole absoluuttista, mutta mikä tahansa näistä symboleista voi olla joko jin tai jang suhteessa toiseen.

Ottaen huomioon sukupuolten välisen epätasa-arvon traditionaalisessa Kiinassa ja muualla maailmassa, me voimme ymmärtää, että tällainen komplementaarinen eli täydentävä ajattelu voidaan valikoida perustelemaan sellaista sosiaalista järjestystä, missä naisia pidetään, **Elizabeth A. Johnsonin** sanoin, ”täydentävinä, alisteisina ja stereo-

tyyppisen jäykästi dualistisissa raameissa olevina”.

Naiset eivät ole vähemmän luovia tai passiivisia; he ovat yhtä aktiivisia kuin miehet. Sen lisäksi heidän tasa-arvonsa miesten kanssa kumoaa minkä tahansa bio-psyko-sosiaalisen hypoteesin, joka voisi olla sille vastakkainen. Toisaalta tällaisissa kaksoishahmoissa saattaa olla näkemysjyvän, joka auttaa selittämään patriarkaalista hyväksikäyttöä ja historiallisia ennakkoluuloja sekä lisäksi selittää sen, miksi, tilastollisesti arvioiden, miehet joskus heidän ylikehittyneen tahtonsa kautta usein toimivat johtajina, kun taas naiset, mahdollisesti persoonallisuutensa suuremman tunneherkkyyden vuoksi, usein toimivat supportiivisessa roolissa. Tiimityössä on normaalia, että yksi persoona vastaa toisen aloitteeseen, mutta tietysti nainen voi hyvin olla johtaja ja mies apujohtaja tiimissä, ja joka tapauksessa ihmisen arvokkuus vaatii tällaisia asioita koskevaa vapaehtoisuutta.

Jumalan on esimerkiksi klassisessa monoteismissä ja sikhiläisyydessä **Gurinder Singh Mannin** mukaan kuvattu yhdistävän isällisiä ja äidillisiä laatuominaisuuksia.

*Urantia-kirjan* sivulla 1011 mainitaan sikhiläisyys, ja *Encyclopædia Britannican* mukaan sikhiläisyys on Intiasta peräisin oleva uskonto, joka kombinoi elementtejä islaminus-

kosta ja hindulaisuudesta, ja sen on perustanut **Nanak** 1400-luvulla jKr. Gurinder Singh Mann on yksi guruista, ja hän sanoo:

”Vahiguru johtaa maailmaa oikeudenmukaisesti ja armollisesti. Oikeudenmukaisuuden periaate tuo esille jumalallisen luonnon ankaramman näkökulman. Vahiguru isähahmo tuhoaa pahuuden ja ylläpitää hyvyyttä – -. Rakastaen ja armollisesti Vahiguru äitihahmo kuuntelee ihmisten rukouksia ja täyttää heidän toiveensa. Vahiguru antaa anteeksi heidän väärintekemisiensä ja harjoittaa ihmisten rakastamista ja huolenpitoa – -.”

Sivilisaatiomme ollessa tällä tasolla me voimme tuskin omata todellista kuvaa siitä, mitä tarkoittaa isänä ja äitinä oleminen.

*Urantia-kirjassa* sanotaan:

*Vakaa uskomuksemme on, että Jeesuksen opetukseen sisältyvä evankeliumi – – isän ja lapsen väliseen suhteeseen perustuvana, voi tuskin tulla maailmanlaajuisesti hyväksytyksi, ennen kuin koittaa aika, jolloin nykyajan sivistyskansojen kotielämään kuuluu enemmän rakkautta ja enemmän viisautta. – – aito uskonto nostaa aina kodin kunniaan. – – Niin kauan kuin opetamme lasta ruokoilmaan: ”Isä meidän, joka olet taivaassa”, on kaikkien maisten isien harteilla suunnaton vastuu siitä, että he elävät ja järjestävät kotinsa siten, että sanasta isä tulee arvokas aarre kaikkien kasvavien lasten mielen ja sydämen lip-paaseen. [177:2.6]*

Jumalan konsepti Jumalasta vanhempana opettaa meitä siis myöskin katsomaan Jumalaa ihmisvanhemmuuden mallina. Eivätkä vanhemmuuskäsitykset edellytä, että miehet olisivat vain isiä tai naiset vain äitejä. Eivät ne myöskään edellytä, että Jumala äitinä rajoittuisi vain ravitsemiseen eikä olisi kiinnittynyt kosmista voimaa kuvaaviin tekoihin. Stereotyyppien perusteella ei kannata tehdä yleistäviä ja yksinkertaistavia päätelmiä.

On olemassa suuri ongelma-kenttä vanhemmuusterminologiaa koskien: monet henkilöt ovat kokeneet niin psykologista kuin fyysistäkin vahingontekoa isiensä taholta tai eivät ole tunteneet isäänsä ollenkaan; tällaisissa tapauksissa saattaa olla vaaratekijänä, että Jumalan isä-käsitteestä tulee este jumalasuhteessa, ns. kompastuskivi. Tutkimuksissa on havaittu, että lapsuuden seksuaalista kaltoin kohtelua isähahmojen tai papiston taholta kokeneet kokevat enemmän viiantunteita ja etäntymistä myös Jumalaa kohtaan. Miten paljon tahansa yksittäinen sielu saattaakin kaivata oikeaa, todellista jumalallista Isää, uhrin saattavat tarvita toisenlaista kielikuvaa, kun puhutaan Jumalasta.

Kun isät ovat huonoja roolimalleja, he eivät täytä omaa vastaavaa metaforista ja analogista tehtävänsä. Eli paljon sosiaalista edistymistä tarvitaan ennen kuin univer-

saalisen perheen elävää totuutta tullaan käsittämään meidän maailmassamme! Ottaen huomioon sen, miten suuressa määrin perhe-elämä on rikkonaista nykyään, on korostettava uskonnollisen perhekielen käyttöä vahvasti positiivisella tavalla eli esimerkiksi: ”Hän piti minusta huolta niin kuin sisko”; ”Hän oli kuin isä minulle”; ”He ovat minulle enemmän perhe kuin todellinen perheeni”. – Jopa henkilöt, joilla on ollut katkeria kokemuksia omasta varsinaisesta perheestään, jatkavat perhekielen käyttöä laajasti ilmaisutakseen jotakin syvästi tärkeää.

Nyt teen vielä yhteenvedon universaalisen perheen käsitteestä maailman eri uskonnoissa. Ihmiskuntaan kuuluvia pidetään universaalisen perheen jäseninä. Tämä käsite vaihtelee riippuen filosofiasta, teologiasta tai uskonnosta.

Islamissa ihmiskunta on perhe, joka juontuu yhteisestä alkuperästämme Aatamissa ja Eevassa. Ali Shari’ati (1933–1977), jo aikaisemmin mainitsemani iranilainen sosiologi ja vallankumousjohtaja, teki yhteenvedon islamin luomisfilosofiasta seuraavaan tapaan:

”Kaikki ihmiset eivät ole ainoastaan tasavertaisia, vaan he ovat kaikki veljiä. Eroavaisuus tasavertaisuuden ja veljeyden välillä on aika selkeä asia. Tasavertaisuus on lainsäädännöllinen käsite kun taas

veljeys julistaa kaikkien ihmisten yhtenäistä luontoa ja luonteenlaatua; kaikki ihmiset ovat alkuperältään yhdestä lähteestä peräisin, mikä tahansa heidän ihonvärisensä onkin. Toiseksi, nainen ja mies ovat tasa-arvoisia. Toisin kuin kaikissa muinaisen maailman filosofioissa, nainen ja mies luotiin samasta substanssista ja materiasta samaan aikaan saman Luojan toimesta. He jakavat saman sukuperän ja ovat veljiä ja sisaria toisilleen polveutuen samasta äidistä ja isästä.”

Juutalaisuudessa ihmisten sukulaisuus juontuu yhteisestä alkuperästä Luojassamme. **Abraham Heschel** (1907–1972), juutalainen teologi ja filosofi, kirjoitti:

”Ihmisten veljeys olisi tyhjä unelma ilman Jumalan isyyttä.”

”Ehkäpä perustavin eettinen julistus sisältyy Israelin viimeisen profetaan sanoihin: ’Eikö meillä kaikilla ole sama isä? Eikö yksi ja sama Jumala ole meidät luonut?’” (Malakian kirja 2:10)

Äärimmäinen eettinen periaate ei ole välttämättömyys vaan ontologinen tosiasia (eli olevaista koskeva tosiasia).

**Louis Finkelstein** johdatti seuraavien ”jalokivien” kautta juutalaisuuteen ja universaalisen perheen ajatukseen:

”Juutalaisuus on elämäntapa, jossa on pyrkimyksenä suorittaa jokainen inhimillinen teko sillä ta-

valla kuin Jumala sen tekisi. Tämän jumalayhteyden kautta juutalaiset voivat myötävaikuttaa Jumalan valtakunnan perustamiseen ja ihmisten veljeyden toteutumiseen maan päällä.”

Finkelstein vakuuttaa meidän olemuksemme Jumalan kuvana toteutuvan ”kaikkien ihmisolentojen tasa-arvoisuudessa ja arvokkuudessa, huolimatta kansallisuudesta, sukupuolesta, ihonväristä, uskosta tai sukupuuhun perustuvasta alkupeirästä”.

Kungfutselaisuudessa tunnettu teksti, jonka on kirjoittanut **Chang Tsai** (1020–1077), alkaa näillä sanoilla:

”Taivas on isäni ja maa on minun äitini, ja jopa sellainen pieni olento kuin minä löytää intiimin paikan heidän keskeltään. Siksi sen, mikä täyttää maailmankaikkeuden, pidän ruumiinani ja sitä, mikä ohjaa maailmankaikkeutta, pidän luontonani. Kaikki ihmiset ovat veljiäni ja sisariaani, ja kaikki olevaiset ovat kumppaneitani.”

Hindulaisuudessa inhimillisen ystävyyden on laajalti ymmärretty lähtevän ikuisesta hengellisestä Itsestä, joka on meissä kaikissa. Jumalan transsendenttinen eli luonnon maailman yläpuolella oleva mysteeri on käsitetty monilla eri tavoilla. Yhdessä *Bhagavadgitan*, hindulaisuuden pyhän kirjan, otteessa, Herra Krish-

na sanoo jumalallisuutensa ilmais-

ten: ”Minä olen tämän maailmankaikkeuden isä, äiti, sen perusta, sen isoisa, tiedon kohde, puhdistaja, pyhä Om-tavu sekä Vedojen tiedon kolme osaa. Minä olen maailman päämäärä, suojelija, herra, todistaja, asuinsija, turva, sydänystävä, minä olen sen luominen, tuho ja jatkuvuus, sen säilyttäjä ja sen katoamaton siemen. Minä annan lämmön, oi Arjuna, minä pidätän sateen ja lähetän sen maan päälle; minä olen kuolemattomuus ja kuolema; minä olen oleva ja olemattomuus.”

Universaalisen veljeyden teema, joka Intiassa sai lisäpontta yhteydenpidosta Länteen, on merkittävä mm. **Mohandas Gandhin** ajatuksissa, ja otteet hänen omaelämäkerrassaan julkaistiin vuonna 1948 Unescon toimesta otsikoinnin ”Kaikki ihmiset ovat veljiä” alla. Yksi kaikkein dynaamisimmista 20. vuosisadan ilmaisuista koskien Jumalan isyyttä, ihmisten veljeyttä ja Jumalan sisäistä henkeä ovat tuhanet Swadhyaya-kylät (”Itseopiskelukylät”), jotka kukoistavat Länsi-Intiassa hinduopettaja **Pandurang Shastri Athavalen** johdolla. Hän aloitti vuonna 1957 näiden tehokkaasti palvelulle, opiskelulle ja sosiaaliselle palvelulle omistautuvien yhteisöjen liikkeen.

Buddhalaisuudessa *Lootus-sutrassa* esitetään ajatus universaalisesta perheestä, joka pitää sisällään kaikki tuntemiskyiset olennot:

”Kerron sinulle, Sariputra: olen myöskin tämän kaltainen, kaikista viisaista kunnioitetuin, koko maailman isä; kaikki elävät olennot ovat poikiani, (mutta) ovat syvästi kiinni maallisissa nautinnoissa ja vailla viisautta.”

Buddhalainen munkki **Thich Nhat Hanh**, joka on perustanut opintokeskuksia ja oli rauhanaktivisti Vietnamin sodan aikana, opettaa kaikkien asioiden ja elävien olentojen sidonnaisuutta ja keskinäisolemistä kosmisuudessa. Kun ajattelumme hiljenee, tulemme tietoisiksi nykyhetken kauneudesta, opimme parantamaan emotionaalisesti ja tuomme rakkautta ihmisuhteisiin. Tässä on valikoitu ote hänen kirjoitustensa kokoelmasta *Rauha on jokainen askel*:

”Olemme kaikki yhteydessä toisiimme. Miljoonat ihmiset seuraavat urheilua. Jos pidät jalkapallon tai baseballin katselemisesta, kiinnyt luultavasti johonkin joukkueeseen ja samastat itsesi siihen. Saatat katella ottelua epätoivon ja voitonriemun vallassa. Saatat välillä ehkä potkaistakin tai liikuttaa vartaloasi, jotta pallo pomppisi oikeaan suuntaan. Jos et ole kummankaan joukkueen puolella, kaikki hauskuus puuttuu. Sodassa asetumme myös jommankumman puolelle, yleensä

sille, jota uhataan. Rauhanliikkeet syntyvät tästä tunteesta. Tulemme vihaisiksi, huudamme, mutta harvoin nousemme kaiken tämän yläpuolelle katsomaan konfliktia tavalla, jolla äiti katsoo kahden lapsensa tappelua. Hän hakisi vain sovintoa heidän välilleen.

”Taistelllessaan toisiaan vastaan samasta kanaemosta syntyneet poikaset värjäyvät kasvonsa.’ Tämä on tunnettu vietnamilainen sananlasku. Kasvojen värjääminen merkitsee, että teemme itsemme vieraksi veljillemme ja sisarillemme. Pystymme ampumaan toisia vain, kun he ovat vieraita. Pyrimme sovinnontekoon toden teolla vasta kun näemme myötätuntoisin silmin, ja tuo näkökyky tulee, kun näemme selkeästi kaikkien olentojen keskinäisolemisen ja keskinäisen läpäisevyyden luonteen – –.

Milloin saman kanaemon poikaset poistavat värit kasvoiltaan ja tunnistavat toisensa veljiksi ja sisariksi? Ainoa tapa poistaa uhka on se, että jokainen meistä tekee niin ja sanoo toisille: ’Minä olen veljesi’, ’Minä olen siskosi’. Muodostamme kaikki ihmiskunnan ja elämämme on yhtä.”

Sikhiopettaja **Kirpal Singh**, Uskontojen maailmanneuvoston puheenjohtaja, esiintyi kolmannessa Maailman uskontojen konferenssissa, joka pidettiin New Delhissä Intiassa vuonna 1965. Hän toi esille

puheessaan näkökohtia eri uskonnoista ja traditioista. Hän korosti uskontojen hengellistä yhteisyyttä ja sanoi jokaisen uskonnon olevan ”pohjimmiltaan hyvän, rakkautemme ja kunnioituksemme ansaiten”. Hän puhui uskonnon kolmesta tasosta: traditionaalisista myyteistä ja legendoista, mielen filosofisesta ja eettisestä ymmärryksestä ja uskontojen mystisistä syvyyksistä. Hänen päätössanansa olivat:

”Meidän tulee kokea yhdessä ihmiset yhden suuren perheen jäseninä, niin, että saatamme alkaa ymmärtää toinen toisiamme. Me olemme kaiken muun lisäksi YKSI – Jumala Isän, ihmiset hänen lapsinaan, ja saman Jumalan totuuden voiman palvojen tasolla; Jumalan, jota kutsutaan niin monilla eri nimillä. Maailmankaikkeus värähtelee suuren Totuuden Elämän ykseyttä. Sama elämänimpulssi elävöittää meitä kaikkia.”

Kun pohditaan uskonnollisen kielien käyttöä, *Urantia-kirjassa* on eräs ihana luku (monien muiden joukossa), jossa pohditaan ”Isän nimi”-otsakkeen alla mm. seuraavalla tavalla:

*Eri universioneissa ja samankin universion universioneissa eri jakautumisissa Ensimmäinen Isä tunnetaan eri nimillä. Nimet, jotka luotu liittävät Luojaansa, riippuvat suuressa määrin siitä, mikä käsitys luodulla on Luojusta. Ensimmäinen Lähde ja Universionikeskus ei ole koskaan tehnyt*

*itseään tunnetuksi nimensä ilmoittamalla, vaan hän on ilmoittanut vain, minkäluontoinen hän on. Jos uskomme olevamme tämän Luojan lapsia, on vain luonnollista, että päädyimme kutsumaan häntä Isäksi. Mutta tämä on oman valintamme mukainen nimi, ja se lähtee siitä, että tunnemme olevamme henkilökohtaisessa suhteessa Ensimmäiseen Lähteeseen ja Keskukseseen. [1:1.1]*

*Sillä, mikä nimi hänelle on annettu, on vain vähän merkitystä; merkitystä on sillä, että teidän tulisi tuntea hänet ja toivoa olevanne hänen kaltaisensa. [1:1.6]*

Artikkelin pohjana oleva kirjallisuus:

1. Jeffrey Wattlesin artikkeli ”Religious language”.
2. *Encyclopædia Britannica* -tietosanakirja.
3. *Uusi sivistysanikirja* (Otava).
4. Thich Nhat Hanh, *Rauha on jokainen askel*.
5. *Urantia-kirja*.
6. Edmund Husserl, *Fenomenologian idea*.
7. Joseph Campbell, *Sankarin tuhanneen kasvot*.
8. *Bhagavadgita*, suom. Mari Jyväsjärvi (2008).

# Taivasten valtakunta... omakohtaisia ajatuksia ja kokemuksia

Joel Rehnström

Esitelmä talvipäivillä 2011

## – mitä se on?

**M**inusta se on tajunnan tila, jossa henkiymmärrys ja henkiyhteys toimii ainakin jossain määrin. Se on seurausta siitä, että ihminen on suostunut kuulumaan Jumalalle/Jeesukselle, haluaa noudattaa Jumalan tahtoa ja haluaa jatkaa taivasmaailmassa luottaen myös Jumalan armoon. Se on uskossa olemista, mutta enemmän, sillä se edellyttää myös selvää ratkaisua Jumalan/Jeesuksen hyväksi:

*Varoittakaa ennakkoon kaikkia uskovia, että on olemassa ristiriitatilanteesta muodostuva rajamaasto, jonka läpi kaikkien liballisuudessa eletystä elämästä hengessä eletävään korkeampaan elämään siirtyvien on kuljettava. Jotka elävät jotakuinkin kokonaan jommassakummassa valtakunnassa, eivät juurikaan joudu kokemaan ristiriitaa tai hämmennyneisyyttä, mutta kaikkien osana on kokea enemmän tai vähemmän epävarmuutta aikoina, joina he siirtyvät yhdeltä elämisen tasolta toiselle. Valt-*

*kuntaan astuessanne ette voi paeta vastuuta, jotka sen myötä tulevat, ettekä välttää sen asettamia velvollisuuksia, mutta muistakaa, että evankeliumin ies on helppo ja totuuden taake on kevyt. [159:3.7]*

## – mitä se edellyttää?

Uskoa, lapsenkaltaista uskoa ja luottamusta Jumalaan – uskoa siihen, että Jeesuksen elämän, kuoleman ja ylösnousemuksen ansiosta olemme kaikki persoonallisen Jumalan lapsia – poikia ja tyttäriä – sillä nyt meillä kaikilla on Isän Suuntaaja sisällämme ja Totuuden Henki ainakin ympäröimässä meitä.

Meidän täytyy myös uudestisyntyä, joko hiljaisella kasvulla ja hiljentymisen menetelmillä tai yhtäkisenä tajuamisena, jopa kolahtamisena. Se voi tapahtua myös seurauksena siitä, että ihminen on suuressa hädässään koko sydäimestään huutanut Jumalaa/Jesusta avuksi – kokosydämisellä antautumisella:

Uskonto on toiminnallinen ihmis-  
mielessä, ja se on todellistunut koke-  
muksessa, jo ennen kuin se ilmaantuu  
ihmisen tietoisuuteen. Lapsi on ollut  
olemassa jo noin yhdeksän kuukau-  
den ajan, ennen kuin se kokee synty-  
män. Mutta uskonnon ”syntymä” ei  
ole yhtäkkinen, vaan kysymyksessä  
on paremminkin vähittäinen esiinpu-  
keaminen. ”Syntymäpäivä” koittaa  
kuitenkin ennemmin tai myöhemmin.  
Et astu taivaan valtakuntaan, ellet  
ole ”uudestisyntynyt”, syntynyt Hen-  
gestä. Moniin hengellisiin syntymisiin  
liittyy paljon hengen tuskaa ja merkittäviä  
psykologisia mullistuksia, aivan  
kuten monille fyysisille syntymille ovat  
omaisia ”rajut synnytystuskat” ja  
muut ”lapsenteon” häiriöt. Toiset hen-  
gelliset syntymät ovat sen sijaan luon-  
nollista ja normaalia kasvua, johon  
kuuluu korkeampien arvojen tunnus-  
taminen ja siihen liittyvä hengellisen  
kokemuksen laajeneminen, paitsi ettei  
mitään uskonnollista kehitystä tapah-  
du ilman tietoista ponnistelua ja il-  
man positiivisia ja omakohtaisia pää-  
töksiä. [103:2.1]

### – mitä siitä seuraa?

Sitä seuraa hengen hedelmien tuot-  
tamista:

Tietoisuutta siitä, että henki vallit-  
see ihmisen elämää, seuraa ennen pit-  
kää Hengen luonteenpiirteiden yhä  
laajempi näyttäytyminen tällaisen hen-  
gen johdatuksessa olevan kuolevaisen  
elämänasenteissa, ”sillä hengen bedel-  
mät ovat rakkaus, ilo, rauha, pitkä-  
mielisyys, lempeys, hyvyys, usko, sävyi-  
syy ja itsehillintä”. Vaikka tällaiset  
hengen opastuksessa olevat ja jumalal-  
lisesti valaistuneet kuolevaiset vielä  
astuvatkin vaatimattomia uurastuk-  
sen polkuja ja inhimillistä uskollis-  
suutta osoittaen täyttävät maisten teh-  
täviensä mukaiset velvollisuudet, he  
ovat jo alkaneet erottaa ne ikuisen  
elämän valot, jotka tuikkivat toisen  
maailman kaukaisilla rannoilla; he  
ovat jo alkaneet ymmärtää, miten to-  
dellinen onkaan se innoittava ja loh-  
duttava totuus, että ”Jumalan valta-  
kunta ei ole ruokaa eikä juomaa,  
vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa  
Pyhässä Hengessä.” Ja hengestä synty-  
neitä sieluja tukee jokaisen koettele-  
muksen läpi ja jokaisen vastoinkäy-  
misen hetkellä tuo toivo, joka voittaa  
kaiken pelon, sillä jumalallisen Hen-  
gen läsnäolo levittää Jumalan rakka-  
utta kaikissa sydämissä. [34:6.13]

Sitä seuraa myös hengen lahjo-  
jen saamista:

”Isän ihmislapsilla on kaikilla  
yhtäläinen kapasiteetti aineellisten



*siunausten vastaanottamiseen; siksi hän antaa fyysisiä hyvyksiä ihmisten lapsille heitä erottelematta. Mutta kun kysymys on hengellisten lahjojen antamisesta, ihmisen kapasiteetti näiden jumalallisten antimien vastaanottamiseen asettaa Isälle rajoituksia. Vaikkei Isä katsokaan henkilöön, hengellisten lahjojen antamisen osalta häntä rajoittavat silti ihmisen usko ja ihmisen halukkuus pitäytyä aina siihen, mikä on Isän tahto.” [166:4.11]*

– Esimerkiksi apostoli Paavali luettelee näitä hengen lahjoja ensimmäisessä korinttolaiskirjeessään luvussa kaksitoista.

– **nopein tapa päästä taivasten valtakuntaan ja edetä siinä?**

Minusta se on Jeesuksen elämän, kuoleman ja ylösnousemuksen merkityksen omakohtainen oivaltaminen ja arvostaminen eli lyhyesti, Jeesuksen henkilökohtainen vastaanottaminen elämäänsä, sydämeensä. *Urantia-kirjassa* asia ilmaistaan hiukan monisanaisemmin:

*Vaikka Totuuden Henki vuodetaan kaiken lihan päälle, tämä Pojan henki on toimintansa ja valtansa osalta rajoittunut siten, että se lähes kokonaan määrittyy kunkin ihmisen henkilökohtaisesta vastaanottavuudesta*

*ta kaikkea sitä kohtaan, mistä lahjoittautuneen Pojan tehtävässä on kaiken kaikkiaan ja itse asiassa kysymys. [34:5.5] – Kun tästä vuodetusta hengestä johtuva ilo tietoisesti koetaan ihmiselämässä, se koituu vahvistavaksi lääkkeeksi terveydelle, virkistykseksi mielelle ja ehtymättömäksi energiaksi sielulle. [194:3.19]*

Totuuden Hengen henkilökohtaisen vastaanottamisen jälkeen toimii myös Pyhä Henki uudella tavalla:

*Pyhä Henki on osin riippumaton ihmisen asenteesta ja osittain riippuvainen ihmisen tahdon tekemistä päätöksistä ja yhteistyöhalukkuudesta. Kaiken kaikkiaan Pyhän Hengen hoiva käy kuitenkin entistäkin tehokkaammaksi niiden kuolevaisten sielunelämän pyhittämisessä ja hengellistämässä, jotka yhä täydellisemmin noudattavat jumalallisia johdatuksia. [34:5.5]*

# Omia kokemuksia ja pohdintoja taivaan valtakunnasta

Arvo Mäki

Esitelmä talvipäivillä 2011

## Lapsuus ja nuoruus

**R**uovesi, kotipitäjäni, oli aikoinaan renqvistiläisen herätyksen aluetta. Tämä herätys vaikutti vielä lapsuuteni aikana. Liikkeessä korostettiin henkilökohtaista suhdetta Jeesukseen. Opillista uskontoa ei julistettu. Liike vaikutti ihmisten arjessa ja asenteissa lähimmäisiä kohtaan. Vaikka uskosta puhuttiin arjessa kovin vähän, se kuitenkin tuli näkyviin ihmisten elämässä ja suhtautumisessa kanssaihmiisiin veljellisesti.

Lapsia ei peloteltu helvetillä tai Jumalan rankaisuilla. Lapsina meille kerrottiin kotona, että meidän on valittava oma tiemme. Mitään uskonnollista oppia ei tyrkytetty.

Rippikoulussa vanha kirkkoheramme teki vaikutuksen kansanomaisella käytöksellään. Hänellä oli tapana polttaa väliajoilla puuholkissa Työmies-tupakkaa. Kuitenkin jo tällöin ihmettelin sitä, miksi pitää opetella ulkoa katekismuksen asioita. Uskohan on henkilökohtainen suhde Jeesukseen.

Tätä pohdintaa olen jatkanut koko ajan tutkimalla eri uskontojen kirjallisuutta ja etsimällä sitä, mikä on hengellisessä kasvussa oleellista ja samalla jumalasuhteessamme.

Lukion uskontotunneilla opettaja kannusti oppilaita pohtimaan kulttuureihin ja uskontoihin liittyviä totuuksia. Usein syntyi ankaraa väittelyä. Jäljestäpäin olen ajatellut, että opettaja oli varsin viisas siinä, että opasti meitä pohtimaan ja ajattelemaan ja etsimään omaa totuutta, ei ankkuroitumaan kaavamaisiin käsityksiin.

Opiskeluaikana Helsingissä olin mukana Kansan Raamattuseuran opiskelijatoiminnassa. Myöhemmin en kuitenkaan ole seurakunnista löytänyt tukea kasvulleni. Opillisiin dogmeihin pitäytyminen ei ole itseäni saanut innostumaan. Hengellisen kasvun olen kokenut kehittyvänä suhteena Jeesukseen.

Kristinuskossahan ei tuoda millään tavalla esiin Ajatuksen-suuntaajaa, jonka saamme luotiksemme lapsena, kun teemme ensimmäisen moraalisen päätöksen.

Lapsena koin, että kanssani kommunikoi jokin energia, joka on ikään kuin henkiveljeni. Tätä selvitin uskonnollisen kirjallisuuden avulla saamatta kuitenkaan vastausta. Kuitenkin koin, että tämä henkiystäväni on opastamassa minua. Ehkä Suuntaajani viestitti mielelleni olemassaolonsa tarkoituksen niin, että jollakin tasolla tajusin hänet henkiopastajakseni.

## Työelämässä

Yhtäjaksoisesti olin pisimpään yhdessä työpaikassa Emäkosken yläasteella Nokialla noin 25 vuotta.

Meitä uudistushaluisia, jotka halusivat kehittää koulu yhteisöä yhteisölliseen suuntaan oli useita.

Kun jotakin toimintaa kehitetään, kannattaa kulkea pienin askelin. Nopealla myllerryksellä saadaan aikaa kaaosta.

Ihmiset ovat kulttuurinsa perinteisiin sidottuja ja varsinkin kasvatusta ja uskontoa koskevissa asioissa ennakkoluuloisia uudistusten suhteen. Kun toimintaa uudistetaan, on oltava selkeä kuva päämäärästä sekä kestävyttä kulkea muutoksen kiirastulen läpi. Kun päästään niin pitkälle, että muutoksen tulokset alkavat tulla positiivisella tavalla esiin, ihmisten vastahankaisuus asialle alkaa vähetä.

Veljellinen yhteisöllisyys, jossa omia etuja katsotaan yhteisön edun kautta ja jossa erilaiset persoonalliset yksilöt toimivat saumattomassa tai ainakin hyvässä yhteistyössä, merkitsee oikeastaan valtavaa ajattelu- ja toimintatapojen muutosta evoluution tuloksena kehittyneille ihmisille, jotka ovat oppineet yksilöinä pitämään puoliaan ja ajamaan omia etujaan.

Hyvin ymmärtää, että aikakausi toisensa perään kuluu ihmiskunnalta tällaisen kulttuurin saavuttamiseen, jossa toiminta perustuu yksilön vastuuseen ja kykyyn toimia yhteisön tasavertaisena jäsenenä.

Nykyisessä kehityksen vaiheessa hierarkkiset toimintatavat ovat realismia. Kun kulttuurin joillakin alueilla, esimerkiksi uskonnon tai kasvatuksen suhteen, tapahtuu edistystä pienen joukon keskuudessa, tuo edistys taantuu helposti vallinneen kehityksen tasolle, jos edistys ei leviä laajemmin ihmisten keskuudessa. Sitä asiaa, mikä sai kristinuskon leviämään koko läntiseen maailmaan, kannattaa pohtia. Tähän palaan kohta.

Tuo aika yhteisöllisessä koulussa opetti itselleni sen, kuinka hidasta ja kestävyttä vaativaa on veljellisen yhteisöllisyyden toteuttaminen pienessä yksikössä. Suuremmissa

puitteissa yhteiskunnassa se on vielä paljon vaikeampaa.

## Urantia-kirjan lukeminen alkaa

Ollessani jo eläkkeellä tavakseni tuli lukea Nokian kirjastossa käydessäni siellä olevaa *Urantia-kirjaa*. Kirjasta kuulin jo opiskeluaikoinani Helsingissä joiltakin Kansan Raamattuseuran opiskelijatyössä mukana olleilta. Silloin oli olemassa vain joitakin monisteita.

Kirjaston kirjaa lukiessani tulin tulokseen, että se kannattaa lukea huolella kokonaan. Ostin kirjan Tampere-talon filosofiapäiviltä. **Kari Kippo** oli silloin sitä esittelemässä.

Itse olen aina pyrkinyt hahmotamaan kokonaisuuksia asioista. *Urantia-kirja* on ensimmäinen teos, jossa henkiulottuvuus ja aineellinen maailmamme on esitetty johdonmukaisena ja selkeänä kokonaisuutena. Olen keskittynyt paljolti henkiseen ja hengelliseen kasvuun. Hengellisen kasvun asiat ovat syventyneet ja selkeytyneet kirjan avulla.

Myöskin monet jo aikaisemmin löytämäni asiat ovat saaneet vahvistuksen kirjan teksteistä. Kun luin kirjasta Ajatuksensuuntaajasta, tajusin, että tässä puhutaan tuosta henkiopastajastani, jota olin kirjallisuudesta etsinyt aikaisemmin.

## Hengellisestä kasvusta Urantia-kirjan valossa

Vasta *Urantia-kirjaa* lukiessani olen tajunnut, miten suuri merkitys on yksilön persoonallisuuteen liittyvällä vapaalla tahdolla ja kuinka meitä kehoitetaan kunnioittamaan jokaisen yksilöllisyyttä ja tahdonvapautta. Emme ole sätkynukkeja. Teemme valintamme ja päätöksemme itse, ja näitä päätöksiä kunnioitetaan Henkiopastajiemme taholta, vaikka itse emme aina näin osaa toimia.

Jokaisella yksilöllä on päätösvalta eloonjäämisestään ja ikuisuuden kestäväälle taivastien kasvun löytöretkelle lähtemisestään.

Elävä usko on se motivaatio, joka tarvitaan yhteyden syntymiselle Suuntaajamme kanssa, hengellisen kasvun edistymiseksi ja samalla sielun kasvun edistymiseksi. Luvussa 100 todetaan:

*Ainoa ihmisen antama panos kasvun hyväksi on hänen persoonallisuuteensa sisältyvien kaikkien kykyjen liikkeellepano – elävä usko. [100:3.7]*

Kasvumme suhteen olemme aktiivisia toimijoita, emme vain vastaanottajia. Mieleemme on pursi, jossa itse olemme kapteenina ja Suuntaajamme on luotsina. Jos emme kuuntele Suuntaajamme ohjausta, joudumme helposti

karikolle emmekä edisty kasvussamme.

Tavallaan meidän on tultava lasten kaltaisiksi, ei taannuttava lapsiksi, vaan omaksuttava lapsen avoin ja vilpitön kyky vastaanottaa Suuntaajan opastusta Universaalisen Isän tahdon tuntemisessa.

Edistyminen – dynaaminen hengellinen kehityksemme – on uskoamme lisäävä tekijä. Näinhän tapahtuu kaikessa oppimisessa. Jos emme edisty oppimisessamme, motivaatiomme häviää ja uskomme päämäärämme saavuttamiseen hiiptuu.

Kun edistymme hengellisessä kasvussamme, olemme samalla koko universumimme edistyksessä mukana ja Korkeimman kokemuksellisen Olennon edistymisessä. Kehitys ja edistyminen on universaalinen päämäärä.

Kun usko antaa suuren motivaation kehitykselle, se tarkoittaa kaikkein kykyjemme liikkeellepanoa.

Hyvin tiedän, että tähän on vielä matkaa kohdallani. Jos pyrkimys on hyvä, tapahtuu edistymistä. Tiedän, että henkiopastajani toimivat parhaan kykynsä mukaan kohdallani, kun avoimin mielin olen yhteistyössä Suuntaajani kanssa. Näinhän on jokaisen kohdalla.

Vaikka olemmekin evoluution tuloksena kehittyneet muun eläinkunnan tavoin, meillä on

kuitenkin tietoisuus itsestämme ja Luojastamme, Paratiisin-Isästämme. Erotumme kehittyneimmistä eläimistä siinä, että meillä on kaksi mielenauttajajenkeä enemmän, ylistyksen ja viisauden henget, yhteensä seitsemän mielenauttajajenkeä. Viisauden henki nivoo mielenauttajajenkien vaikutuksen sille tasolle, että kykenemme moraalisiin päätöksiin, jolloin Suuntaajan saapuminen opastajaksemme tulee mahdolliseksi.

Onhan meillä Nebadonin universumissa asuessamme Mikaelin henki, Totuuden Henki, oikean tien osoittajana ja Luovan Äiti-Hengen, Mikaelin hallitsijakumppanin henkivirtapiiri, Pyhä Henki, hoivaajanamme.

Miksi on näin, siitä kerrotaan mm. *Urantia-kirjan* kohdassa 2:1.6–8.

Puhumme Suuntaajastamme useimmiten omasta näkökulmastamme. *Urantia-kirjassa* on esitetty myöskin näkökantoja Suuntaajan kannalta katsottuna, kun kyseessä on ihmisen ja Suuntaajan välinen vuorovaikutus. Esimerkki tästä:

*Olipa maailman asukkaiden aikaisempi status mikä hyvänsä, niin sen jälkeen kun jumalallinen Poika on lahjoittautunut ja sen jälkeen kun Totuuden Henki on vuodatettu kaikkien ihmisten päälle, tällaiseen maailmaan saapuu joukoittain Suuntaajia asnakseen*

*kaikkien normaalien tabdollisten luotujen mielessä. Paratiisin lahjoittautuneen Pojan saatua tehtävänsä päätökseen näistä Opastajista tulee totisesti ”sisimmässänne oleva taivaan valtakunta”. Jumalallisten lahjojen antamisen kautta Isä tulee niin lähelle syntiä ja pahaa kuin hän voi tulla, sillä on kirjaimellisesti totta, että Suuntaajan täytyy myötäellä kuolevaisen mielessä inhimillisen väärämielisyyden keskelläkin. Ihmisten sisimmässä asuvia Suuntaajia piinaavat erityisesti ajatukset, jotka osoittavat peittelemätöntä alhaisuutta ja itsekkyyttä. Niitä abdistaa epäkunnioittava subtautuminen sellaista kohtaan, joka on kaunista ja jumalallista, ja niiden työn tekevät tosiasiallisesti tyhjäksi ihmisen monet järjettömät, eläimelliset pelot ja lapselliset huolenaiheet. [108:6.2]*

Tämän tiedostaminen antaa motivaatiota edistyä kasvussani. Suuntaajani on valinnut minut opastettavakseen ja laskeutunut rajalliseen mieleeni kunnian korkeuksista. Suuntaajani ei ole vain määrääkainen lahja Paratiisin-Isältä. Suuntaajani on enemmän kuin henkiveljeni. Mansiomaailmojen edistymisen aikana tai viimeistään Salvingtoniin, paikallis-universumimme pääkaupunkiin mennessä Suuntaajani fuusioituu kanssani yhdeksi erottamattomaksi persoonallisuudeksi ikuisiksi ajoiksi.

Suuntaaja on siis meille Isän lahja ikuisuuselämää varten. Salvingtonissa voimme kohdata Mestari Mikaelin Jumalan Poikana, tarkennettuna Jumalan Pojan Poikana.

Lisäksi kolmannen psyykkisen eli kosmisen kehän saavuttaminen kasvussa takaa sen, että saamme henkilökohtaisen serafiparin hoi-vaajaksemme, ja ylösnousemuksemme mansiomaailmassa tapahtuu kolmantena päivänä fyysisen kuolemamme jälkeen. Suuntaajamme asettuu tällöin morontiasieluumme jatkamaan etenemistä kanssamme.

Jos hengellinen edistyminen jää tämän kehän alapuolelle, Suuntaajan on odotettava opastettavansa ylösnousemusta meneillään olevan tuomiokauden lopulla tapahtuvaan nimenhuutoon saakka.

Tämänkin asian tiedostaminen antaa myös lisää motivaatiota itselleni edistyä hengellisessä kasvussani.

**Elävä usko** saa meidät motivoitumaan ja panemaan kykymme liikkeelle hengellisen kasvumme edistymiseksi, Isän tahdon tuntemiseksi kohdallamme.

Kasvua voidaan tarkastella akselilla *usko-yhteys-luottamus-Isän tahdon tunteminen-Isän suvereenisuuden tunnustaminen*.

**Usko** antaa motivaation kasvulle. Kun kasvu edistyy kohdallamme ja tuottaa hengen hedelmiä, saamme lisämotivaatiota edistyä kasvussamme. Usko on tällöin meissä elävää ja hengellistä edistymistä tuottavaa.

Usko synnyttää **yhteyden** Suuntaajaamme. Tämän vuorovaikutuksen tuloksena moraalisen mieleme ja Suuntaajan välillä sielumme alkio kehittyy ja saavuttaa sellaisen statuksen, että elämämme jatkuu mansiomailmassa. Kasvun voimme ilmaista myös sanomalla, että tietoisuutemme Isän tahdosta kohdallamme kasvaa.

Kun tunnemme jonkun henkilön hyvin, voimme myöskin luottaa häneen helpommin. Kasvun seurauksena tunnemme paremmin Universaalisen Isämme ja **luottamuksemme** häntä kohtaan lisääntyy.

Ilman kasvua ei näin tapahdu. En usko, että pelkkä lukeminen tai se, että toinen henkilö kertoo asiasta, saisi vielä aikaan luottamusta Isää kohtaan.

Pienellä lapsella on tällainen luottamus rakastavia vanhempiaan kohtaan ja samalla kokemus heidän suvereenisuudestaan. Kun lapsi kasvaa, hänen suhtautumisensa vanhempiin muuttuu. Murrosikäinen haluaa kulkea omia teitään

ja kapinoi helposti vanhempiaan kohtaan. Kun lapsen elämänkokeemus ja viisaus kasvaa, vanhemmatkin on taasen helpompi hyväksyä.

Elääkö ihmiskunta tässä kehityksen vaiheessa eräänlaista hengellisen kasvun murrosikää? Jumalan olemassaoloa ei hyväksytä tai jos hyväksytään, Jumala määrittellään ihmisen kaltaiseksi ja hänen ominaisuuksikseen annetaan omia inhimillisiä heikkouksiamme. Jonkin tutkimuksen mukaan planeetallamme on tällä hetkellä noin 20 000 erilaista uskontoa. Ihmisten määrittelemät opilliset uskonnot taistelevat paikastaan uskontojen keskuudessa. Kun ihminen ottaa itselleen Isälle kuuluvan suvereenisuuden, rakennetaan raja-aitoja eri kulttuurien uskontojen välille. Veljeyden ihanetta ei tällöin voida edistää koko ihmiskunnan keskuudessa.

Kun ihmiset alkavat luottaa Universaaliseen Isään kasvun seurauksena ja luovuttavat hänelle **suvereenisuuden**, silloin tajutaan myöskin, että olemme meitä rakastavan Isän suuren perheen lapsia ja samalla veljiä ja sisaria keskenämme. Tämä auttaa meitä asennoitumaan siten, että haluamme tutustua toisiin kulttuureihin ja etsiä niiden uskonnoista hengellisen kasvun elementtejä. Kun Isän rak-

kaus saa vaikuttaa meissä, se tuottaa hengen hedelmiä. Tämä rakkaus on aina ulospäin suuntautuvaa, siis muille jaettavaa, ei itsekkäästi omistettavaa.

Universaalinen Isä on rakkaus. Hän on täydellinen hyvyys luotujaan kohtaan ilman mitään inhimillisiä heikkouksia. Absoluuttinen totuus ja täydellinen kauneus. Tämä Isän rakkaus heijastuu koko universumiin ja – – *hengen asuttama mieli käsittää, että universumi on yksilöä kohtaan ystävällinen* [196:3.8].

Jeesuksen keskeinen sanoma hänen lahjoittautuessaan planeetallemme oli – – *Jumalan isyyden kunnioittava tunnustaminen ja ihmisten veljeyden rakentava toteuttaminen* [143:1.3].

Universaalisen Isän suvereenisuuden tunnustaminen ja varaukseton rakkaus Isää kohtaan ilmenee palvontana ja kiitollisuutena häntä kohtaan. Luvussa 27 todetaan:

*Palvonta on kaikkien älyllisten luotujen suurin etuoikeus ja etummainen velvollisuus. Palvonta on tietoinen ja riemullinen teko, jolla tiedostetaan ja tunnustetaan se totuus ja tosiasia, että Luojiilla on läheinen ja henkilökohtainen yhteys luotuihinsa. Palvonnalla laadun määrittelee luodun tajuumiskyvyn syväisyys; ja sitä mukaa kun tietämys Jumalten infiniitistä luonteesta edistyy, tulee palvonnasta yhä kaikenkattavampaa, kunnes se lopulta ylittää suurimman kokemuksellisen riemun autuuteen ja suurenmoisimpaan luotujen tuntemaan mielihyvään.* [27:7.1]

## Nebadonin mieli

*Urantia-kirjassa* puhutaan Nebadonin mielestä. Lainausta luvusta 9:

*Myötäluoja on absoluuttinen vain mielen alueella, universaalisen älyn maailmoissa. Kolmannen Lähteen ja Keskuksen mieli on infiniittinen; se nousee kauas universumien universumin aktiivisten ja toimivien mielen virtapiiriin yläpuolelle. Seitsemän superuniversumin saama mielellisyys on lähtöisin Seitsemästä Valtiashengestä, Myötäluojan primaarisista persoonallisuuksista. Nämä Valtiashenget jakavat mieltä suuruniversumille kosmisen mielen muodossa, ja teidän paikallisuniversumissanne vallitsee Nebadonin muunnos Orvonton-tyyppisestä kosmisesta mielestä.* [9:4.3]

Tästä Nebadonin mielestä kerrotaan myöskin, että se on varsin vapaa mieli ja sen takia altis kapinoinnille. Kuitenkin kasvussa päästään tällöin parempaan tulokseen. Tiedämme, että Lucifer, paikallisjärjestelmämme päällikkö, ryhtyi kapinaan ylempiään kohtaan, ja tähän kapinaan yhtyi Caligastia, Planeettaprinssimme ja lisäksi 36 muuta Planeettaprinssiä. Aatami ja Eeva eivät kapinoineet, mutta olivat kärsimättömiä hitaan kehityksen suhteen.

Kun Jeesuksen ylösnousemus tapahtui morontiahahmossa hautakammioista, johon hänen ruumiinsa oli haudattu, taivaallinen joukko haudan luona oli huolissaan asiasta ja kyseli, pitääkö heidän osallistua tähän ylösnousemukseen. Jeesuksesta vapautettu Personoitu Suun-



taaja kuitenkin neuvoi heitä sanomalla, että Luoja-Jumala hoitaa asian itse. Heidän tehtävänsä on vain seurata tapahtumaa.

Tämän tietynlaisen malttamattomuuden ja omapäisyyden huomaa itsessään varsin hyvin. Ei sitä tarvitse muissa osoitella.

Meitä neuvotaankin olemaan kestäviä ja kärsivällisiä hitaan kehityksen suhteen, jotta emme lannistuisi kasvussamme. *Urantia-kirjan* tekstit lisäävät meissä kosmista tietoisuutta ja hengellistä ymmärrystä, jotta näkisimme kehityksen laajemmissa puitteissa ja ymmärtäisimme kasvun hitauden. Lainaus luvusta 170:

*Tämä maailma ei ole koskaan vakavissaan tai vilpittömästi taikka rebellisesti kokeillut näitä Jeesuksen oppiin taivaan valtakunnasta sisältyviä dynaamisia ideoita ja jumalallisia ihanteita. Mutta teidän ei tulisi masentua siitä, että valtakunta-idea näyttää Urantialla edistyvän hitaasti. Muistakaa, että asteittaisen evoluution järjestelmä on altis periodeittain tapahtuville äkillisille ja odottamattomille muutoksille niin aineellisella kuin hengelliselläkin alueella. Jeesuksen lahjoittautuminen inkarnoituneena Poikana oli juuri tällainen outo ja odottamaton tapahtuma tämän maailman hengellisessä elämässä. Älkää valtakunnan aikakautista julkitulemistä odottaessanne myöskään tehkö sitä kohtalokasta erehdyttä, että jätätte toteuttamatta sen pystyttämisen oman sielunne sisimpään.* [170:4.14]

Kun pystytämme sisimpäämme ”taivaan valtakuntaa”, oppimestarina tässä on meillä Jeesus Nasaretiläinen Ihmisen Poikana, hänen opetuksensa ja hänen Urantialla elämänsä elämän antama malli veljellisestä yhteisöllisyydestä.

### **Mikaelin opetukset ja hänen elämällään antamansa malli veljellisestä yhteisöllisyydestä**

Nebadonin universumi on armon, laupeuden ja myötätunnon universumi. Mikael edustaa Isän rakkaudesta armoa ja laupeutta. Pyhä Henki ja enkelijoukot edustavat rakkauksellista hoivaa.

Suuntaajan, Totuuden Hengen, Pyhän Hengen ja serafien vaikutus näkyy meissä hengen hedelminä, joiksi mainitaan mm. rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, lempeys, hyvyys, usko, sävyisyys ja itsehillintä. Meidät tunnetaan Universaalisen Isän hengelliseen veljesliittoon kuuluviksi siitä, että keskuudessamme vallitsee veljellinen rakkaus. Loppujen lopuksi tämä rakkaus ei luokittele ketään ihmistä ulkopuoliseksi.

Jumala tuli ihmiseksi Mikaelin lahjoittautumisessa planeetallamme. Hän eli ihmisen elämän syntymästä väkivaltaiseen kuolemaansa saakka. Voimme kohdata universumimme hallitsijan vanhimpana veljenämme. Tämä on etuoikeutemme. Kuinka voisimmekaan kohdata Mestari Mikaelin loistavana valon olentona, Luoja-Jumalana.

Opetuksillaan ja elämällään hän antoi meille mallin Isän tahdon mukaisesta elämästä. Emme voi elää hänen elämäänsä, mutta mallia siitä voimme ottaa. Myöskin hänen maanpäällinen elämänsä tunteminen on tärkeää sen tähden, että planeetaltamme tulevilta ylösnousemuskansalaisilta kysellään mansiomailmasta eteenpäin ahkerasti, millaista elämää Jeesus eli ollessaan lahjoittautumassa Urantialla.

Hän toi meille konkreettisesti näkyviin Isän armahtavan rakkauden jokaista ihmistä kohtaan. Lapsiaan rakastavat maalliset vanhemmat kohtelevat näitä rakkaudella, vaikka he välillä kiukuttelevat ja ovat tottelemattomia. Eikö paljon suuremmassa määrin taivaallisen Isän rakkaus kutsu meitä yhteyteen, vaikka olemmekin usein oma-päisiä Isän tahtoa vastaan hangoittelevia. Isän anteeksianto on rajatonta, kunhan itse olemme anteeksiantavia, jotta kykenisimme vastaanottamaan tätä Isän armahtavaa anteeksiantoa.

Mikael ei elänyt ihmisten keskuudessa hallitsijana vaan heidän veljenään. Hän osallistui ihmisten töihin ja eli heidän keskuudessaan yhtenä heistä. Jokaisen vastaan tulevan hän kohtasi veljenään tai sisarenaan ja hoivasi avun tarpeessa olevia. Itse hän toimi kaikkien palvelijana ja kehotti seuraajiaan samoin toimimaan eikä pyrkimään muiden valtiaiksi. Erilaisissa uskonnollisissa tai maallisissa kahleissa oleville hän

kertoi rehellisesti heidän ongelmansa ja pyrki saamaan ihmiset ymmärtämään, että hengellisen kasvun, Isän tahdon enenevän tuntemisen ja lähimmäisten palvelevan rakkauden on noustava ensimmäiselle sijalle ihmisten elämässä. Samoin sen tajuamisen, että kaikki ihmiset kuuluvat heitä rakastavan Isän perheeseen ja ovat sen tähden veljiä ja sisaria keskenään. Tällaisen Jeesuksen sanoman omaksumista ei ole helppoa toteuttaa yhteisöllisenä elämäntapana kuten edellä kerroin yhteisöllisen koulukulttuurin kehittämisen yhteydessä. Tämä on kuitenkin kasvumme päämääränä, johon hengellinen edistymisemme meitä opastaa.

Mikael koulutti systemaattisesti seuraajiaan viemään eteenpäin hänen sanomaansa. Seuraajille kävi kuitenkin niin, että monet ympäröivien kulttuurien uskontojen käsitteet sekaantuivat seuraajien opetukseen Jeesuksen varoituksista huolimatta. Sama asia vallitsee tämän aikakautemme viidennen ilmoituksen suhteen. Pohdintaa, ajatustapojen uudelleen jäsentämistä vaaditaan jokaiselta ilmoituksen eteenpäin viejältä, jotta elävää uskoa ja dynaamista hengellistä kasvua korostava sanoma ei latistuisi opilliseksi ja dogmaattiseksi uskonoksi.

Jeesuksen seuraajilla oli se etu meihin verrattuna, että hän oli elänyt heidän keskuudessaan yhtenä heistä ja ilmestyi usealle heistä ylös-

nousemuksensa jälkeen. Oletan, että seuraajien hengellinen yhtenäisyys erilaisista ajattelutavoista huolimatta ja keskinäinen veljellinen rakkaus olivat seikkoja, jotka edistivät liikkeen leviämistä. Keskeistä oli myöskin rohkeus, jolla seuraajat veivät sanomaa eteenpäin luottaen Totuuden Hengen johdatukseen.

Meillä on myöskin oppainamme Suuntaajamme, Totuuden Henki ja Pyhä Henki, serafisuojelijat ja jopa planeettamme vakinaiset asukkaat, keskiväliolennot, toimivat ihmiskunnan hengellisen edistymisen hyväksi.

Lisäksi meillä on tämä erinomaisen selkeä *Urantia-kirjan* ilmoitus oppaanamme. Meillä on myöskin se etu, että voimme tarkastella kristinuskon kaksituhatta vuotta vanhaa historiaa, jotta emme tekisi samoja virheitä, jotka on tehty kahdentuhannen vuoden aikana.

Tieteen ja kulttuurimme kehitys on vapauttanut meidät monista taikauskaisista ja myyttisistä käsityksistä aineellisesta maailmastamme sekä henkiulottuvuudesta. Meillä on todenmukaisempi kuva maailmastamme kuin kaksituhatta vuotta sitten eläneillä ihmisillä.

Samalla tavalla Isän rakkaus ihmisiä kohtaan valloittaa ihmisten sydämet kuin kaksituhatta vuotta sitten.

Ensin tämän rakkauden on valoitettava oma sydämemme.

Mikä muodostaa esteen omalle kasvulleni ja sanoman eteenpäin viemi-

selle? Se on oman mieleni kitka. Haluttomuuteni kuunnella opastajieni johdatusta ja omapäinen tapatulkita omat aivoitukseni Suuntaajani neuvoiksi. Kuitenkin uskon ja luotan siihen, että edistyn Suuntaajani johdolla Isän tahdon tuntemisessa ja samalla kykenen viisaamminkin toimimaan sanoman levittämisessä.

Kuten kaksituhatta vuotta sitten keskinäinen veljellinen rakkaus ja rohkeus toimia vakaumuksensa mukaan ovat seikkoja, jotka meidänkin aikanamme valloittavat ihmisten sydämiä.

Jeesuksen sanomassa on suuri potentiaali valloittaa ihmisten sydämiä. Tuo potentiaali, kasvun potentiaali, on meissä itessämme ja saa aikaan hengellistä edistymistä, kun vilpittömästi kuuntelemme Suuntaajamme opastusta.

Parhaimmillaan yhteistyö Suuntaajani kanssa voi sujua kuten laulussa sanotaan: ”Minä poljen, sinä ohjaat, niin kuin tanssi matka käy”. Matkan määränpää ei kuitenkaan ole mummola. Mummola voi kuitenkin kuvata kaipuutamme Paratiisin-Isän asuinsijalle, kaiken olevaisen alkukotiin, joka on keskeinen päämäärämme.

Ennen kaikkea matka. Yhden ikuisuuden kestävä suurenmoinen seikkailu ja kasvun löytöretki.

# Urantia-kirjan lukijatapaamiset

## Mielipidekysely talvipäivillä 2011

### 1. Tapaamispaikka

Tapaamispaikka voisi olla esimerkiksi Korpilahti, Ylöjärvi, Lautsia; keskeisellä paikalla Suomessa aksellilla Jyväskylä–Tampere ja mielellään joukkoliikenteellä saavutettavissa; joka viides vuosi voisi olla kauempana (Oulu, Turku); paikkaa tulee vaihdella, jotta kenelläkään ei aina olisi liian pitkä matka; hinnan tulee olla kohtuullinen; paikka on aina ollut sopiva; kesäpäivien majoituksesta voisi tinkiä (retkeilytaso); sopiva hintataso olisi 100–150 €

### 2. Päivien aikataulu

Aikataulun tulee olla väljä; tauot pitäisi ottaa huomioon paremmin; taukojen rytmitykseen on kiinnitettävä huomiota; aikataulusta tulee pitää kiinni; kyselyille on varattava aikaa.

### 3. Päivien sisältö

Ohjelmaan voisi sisältyä oman vaikutuspiirin asioita; enemmän käytännön esimerkkejä; asiapitoista ja hengellistä ohjelmaa vuorovuosittain; jokin luento *Urantia-kirjan* ulkopuolelta; sellaisia aiheita, jotka liittyvät arkipäivään; vaikeita aiheita vain osan päivästä; tulisi järjestää

rinnakkaisalustuksia: hengelliset aiheet (yksilön hengellinen edistyminen), tiede (egyptologia), filosofia (ihmiset voisivat valita aiheen); kaikkien aiheiden tulee liittyä Urantia-aiheisiin; musiikkia saisi olla enemmän; aiheesta on pidettävä kiinni; on muistettava pitäytyä kirjan opetuksissa; aiheita voisi käsitellä samassa järjestyksessä kuin kirjassa; aihe-ehdotuksia lukijapäiville voisi tehdä seuran sähköisessä forumissa.

### 4. Työtavat

Päivien työskentelytapana tulisi olla ryhmätyö luentoineen; ryhmätyöt ovat luennon suola; ryhmissä keskustelua voisi olla enemmän; luentojen tulisi olla korkeintaan tunnin pituisia; siteerauksia saisi olla vähemmän; alustusten tulisi olla lyhyitä (30 minuuttia); kysymykset pienryhmäkeskusteluihin tulisi laatia ennalta; säännöllisiä ryhmätöiden purkua ei tarvita; voisi olla paneeli, joka pureutuisi johonkin päivän teemaan, ja paneelin jäsenille annettaisiin aikaa paneutua teemaan; pienryhmille tulisi varata riittävästi aikaa (45 minuuttia–1 tunti); pienryhmiin jakauduttaisiin niin, että miehiä ja naisia olisi tasaisesti jokai-

sessä ryhmässä; alustukset voisivat olla 10–30 minuutin pituisia; purkuun tarvittaisiin pidempi aika.

## 5. Iltaohjelma

Iltaohjelmaan voisivat kuulua sauna ja uinti; musiikkia; arvauskilpailuja; sketsejä; vapaata ohjelmaa ja seurustelua; musiikkiohjelmaa; runoja; yhteislaulua; leikkejä; iltakeskusteluissa voisi olla eri tiloissa keskusteluvastaava (tutor), joka huolehtisi keskustelun jatkumisesta.

## 6. Muuta

Kuulumisia maailmalta kaivattaisiin; paikan ei tulisi olla jatkuvasti sama; keskusteluryhmillä pitäisi olla vetäjä; ateriat-aikoja olisi tarkistettava (esim. tänään iltapala oli liian aikaisin); voisi esittää videon esim. YouTubesta; yhteiskeskustelua saisi olla enemmän.

**Raimo Kujala ja Tapani Vainio**



Urantia-pöytä Minä Olen -messuilla Espoon Dipolissa 12.2.2011

# Urantia-kirjan lukijoiden kesätapaaminen

## 10.–12.6.2011

**Paikka:** Kiljavan opisto, Kiljavanranta,  
Kotorannantie 49, 05250 KILJAVA  
[http://www.kiljavanranta.fi/kiljavan\\_opisto/](http://www.kiljavanranta.fi/kiljavan_opisto/)

**Teemat:** Lauantaina – erilaisia teemoja *Urantia-kirjasta*  
Sunnuntaina – Jeesus kautta aikojen

### Perjantai 10.6

18.30 Hallituksen kokous  
19.00 Suomen Urantia-seuran vuosikokous  
19.00–21.00 Iltapala  
– kaikki perjantain kokoukset ja iltapala Visiitti-kokoustilassa  
– iltasauna ja uinti mahdollisia yleisellä vuorolla 18.00–21.45

### Lauantai 11.6

08.00–09.00 Aamiainen  
09.00–09.15 Aamunavaus, *Henrik Perello*  
09.15–10.15 Tulevaisuuden yhteiskunta, *Antti Roine*  
10.15–11.00 Pienryhmät tai yleiskeskustelu aiheesta  
11.00–12.00 Johtajuus, *Pertti Leinonen*  
12.00–13.00 Lounas  
13.00–14.30 Näkökulmia avioliittoon, lastenkasvatukseen ja perhe-  
elämään, *Tapani Vainio* ja *Raimo Kujala*  
14.30–15.00 Kahvi  
15.00–16.00 *Jay Peregrine* Urantia-säätiöstä esiintyy  
16.00–16.30 Vapaavalintaisia puheenvuoroja *Urantia-kirjasta* ja sen merki-  
tyksestä omalle hengelliselle elämälle, vetäjät *Eija Seppänen-*  
*Bolotinski* ja *Ensio Paasonen*  
16.30–17.30 Päivällinen  
18.00–20.30 Sauna ja iltapala (Wanha Kahvila -tila saunatilan vieressä va-  
rattu Urantia-lukijoille; saunajuomat ottaa kukin mukaan baa-  
rista, iltapalan kanssa tarjolla vesi, kahvi, tee)  
19.00– Orkesteri ”Tuusulanjärven popparit ry” esiintyy Wanhassa  
Kahvilassa *Urantia-kirjan* lukijoille

**Sunnuntai 12.6**

- 08.00–09.00 Aamiainen  
 09.00–09.15 Aamunavaus, *Henrik Perello*  
 09.15–10.15 Jeesus kristinuskossa, *Maarit Hubti*  
 10.15–11.00 Pienryhmät tai yleiskeskustelu aiheesta  
 11.00–12.00 Jeesus islamissa, *Seppo Kanerva*  
 12.00–13.00 Lounas  
 13.00–14.00 Jeesus veljenä, ystävänä, hallitsijana, Isänä, *Kalevi Eklöf*  
 14.00–14.30 Päätössanat, *Tapani Talvitie*  
 14.30 Lähtökahvit

Kaikki esitelmät ja keskustelut pidetään luentosalissa 0 307, ”Vanhassa auditoriossa”.

**Hintavaihtoehdot:**

- |  |              |
|--|--------------|
| 1. Pe–su (2h huone, ruokailut, iltasauna ja uinti pe–la, kokoustila) | 144,30 €/hlö |
| 2. Pe–su (1h huone, ruokailut, iltasauna ja uinti pe–la, kokoustila) | 200,30 €/hlö |
| 3. La–su (2h huone, ruokailut, iltasauna ja uinti la, kokoustila)    | 97,30 €/hlö  |
| 4. La–su (1h huone, ruokailut, iltasauna ja uinti la, kokoustila)    | 125,30 €/hlö |
| 5. Pelkät ruokailut ja sauna:  |              |
| – aamiainen ei-majoittujalle   | 7,00 €       |
| – lounas ruokasalissa  | 11,50 €      |
| – iltapäiväkahvi ruokasalissa  | 3,70 €       |
| – päivällinen ruokasalissa   | 9,00 €       |
| – sauna ei-majoittuvalle   | 5,00 €       |
| – iltapala la Wanhassa Kahvilassa                                    | 11,50 €      |

(suolainen kasvis- tai lihapiirakka, salaatti, kahvi tai tee, jäävesi)

Muistatthan ilmoittaa mahdollisesta ruokavaliostanne!

**Ilmoittautuminen 20.5.2011 mennessä** *Eija Seppänen-Bolotinskille*, puh. 041 534 8283 (arkisin klo 16–21, ke 19–21; tekstiviesti 24h), sähköposti [eijasb@mail.ru](mailto:eijasb@mail.ru) (”Anna Kuznecova”) tai [konferenssikomitea-pj@urantia.fi](mailto:konferenssikomitea-pj@urantia.fi).

**Tiekartta:** Takakannessa

## Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää esitelmätilaisuuksia Helsingin alueella, Malmilla, aivan rautatieaseman vieressä olevassa Malmitalossa, osoite on Ala-Malmin tori 1, 00700 Helsinki. Esitelmät ovat lauantaisin klo **13.30–16.00**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy.

Tervetuloa!

- 19.3.2011** Maarit Huhti  
**Aihe** Viktor Franklin eksistenssifilosofia –mitä yhtäläisyyksiä/eroja *Urantia-kirjan* kanssa?
- 7.5.2011** Eija Seppänen-Bolotinski  
**Aihe** Jeesuksen ikuisen elämän evankeliumi

## Seura osallistuu vuonna 2011 seuraaviin tilaisuuksiin:

Hengen ja Tiedon messuille Helsingissä lokakuussa 2011



*Urantia-kirjan* lukijatapaaminen Hauhon Lautsiassa 21.–23.1.2011



## HALLITUS JA KOMITEAT

<b>Tapio Talvitie</b> , puheenjohtaja	Makaksentie 10, 02750 ESPOO Puh. 050 33 22 739 <a href="mailto:puheenjohtaja@urantia.fi">puheenjohtaja@urantia.fi</a>
<b>Seppo Niskanen</b> , varapuheenjohtaja	UUSIKAUPUNKI Puh. 040 526 8283 <a href="mailto:varapuheenjohtaja@urantia.fi">varapuheenjohtaja@urantia.fi</a>
<b>Helena Juola</b> , sihteeri	Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO Puh. 050 530 7785 <a href="mailto:sihteeri@urantia.fi">sihteeri@urantia.fi</a>
<b>Anja Vuori</b> , rahastonhoitaja	RAUMA Puh. 040 748 4289 <a href="mailto:rahastonhoitaja@urantia.fi">rahastonhoitaja@urantia.fi</a>
<b>Hanna Holopainen</b> , jäsenkomitean pj.	TURKU Puh. 040 763 0917 <a href="mailto:jasenkomitea-pj@urantia.fi">jasenkomitea-pj@urantia.fi</a>
<b>Pertti Leinonen</b> , julkaisukomitean pj.	ESPOO Puh. 050 041 6336 <a href="mailto:julkaisukomitea-pj@urantia.fi">julkaisukomitea-pj@urantia.fi</a>
<b>Kari Kippo</b> , koulutuskomitean pj.	TAMPERE Puh. 050 327 1045 <a href="mailto:koulutuskomitea-pj@urantia.fi">koulutuskomitea-pj@urantia.fi</a>
<b>Eija Seppänen-Bolotinski</b> , konferenssikomitean pj.	VANTAA Puh. 041 534 8283 <a href="mailto:konferenssikomitea-pj@urantia.fi">konferenssikomitea-pj@urantia.fi</a>
<b>Tapio Pulli</b> , sähköisen viestinnän komitean pj.	PARAINEN Puh. 050 540 4582 <a href="mailto:internetpalvelut-pj@urantia.fi">internetpalvelut-pj@urantia.fi</a>

## Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdisteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyyntöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: [koulutuskomitea-pi@urantia.fi](mailto:koulutuskomitea-pi@urantia.fi)

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

### Helsinki–Helsingfors

Helsingin opintoryhmä kokoontuu 11.2.2011 lähtien parillisina viikkoina perjantaisin klo 17–19 osoitteessa Uudenmaankatu 33. Käsittelemme *Urantia-kirjan* IV osaa. Yhteyshenkilö: Helena Juola, puh. 050 5307785. s-posti: ([helena.juola@fonet.fi](mailto:helena.juola@fonet.fi))

Beträffande svenskspråkig studiegrupp, kontakta:

([Joel o. Eeva Rehnström](mailto:Joel o. Eeva Rehnström))

tel. 040 845 2125 eller (09) 221 3125.

### Espoo

Espoon keskustan opintopiiri (ent. Kaukalahden opintopiiri) kokoontuu lauantaan klo 10–12 Villa Apteekin yläsalissa. Osoite: Pappilantie 5, 02770 ESPOO.

*Pentti Lehtelä*, puh. 040 060 9790

([pentti.lehtela@pp1.inet.fi](mailto:pentti.lehtela@pp1.inet.fi))

*Pertti Leinonen*, puh. 050 041 6336

([tmi.leinonen@kolumbus.fi](mailto:tmi.leinonen@kolumbus.fi))

*Martti Vanninen*, puh. 040 727 8714

([martti.vanninen@kolumbus.fi](mailto:martti.vanninen@kolumbus.fi))

## Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa:  
*Kari Haavisto*, puh. 040 507 3048  
([kari.haavisto@pp.inet.fi](mailto:kari.haavisto@pp.inet.fi)).

## Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko klo 18.00–19.30.  
*Raimo Ala-Hynnä*, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. 040 088 9732  
([gadonia@kolumbus.fi](mailto:gadonia@kolumbus.fi)).

## Kotka

Lisätietoja: *Juhani Leino*,  
([juhanileino6@gmail.com](mailto:juhanileino6@gmail.com)).

## Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*,  
puh. 044 078 4155.

## Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja  
*Tuula Parviainen*, Lamminraitti 12 as. 7, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

## Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Makasiinitie 4 as. 9, 37500 LEMPÄÄLÄ, puh. 050 595 1942  
([kalevi.krekila@elisanet.fi](mailto:kalevi.krekila@elisanet.fi)).

## Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kasarmintie 20 A 84, 90100 OULU, puh. 040 502 6604  
([reijo.hamari@luukku.com](mailto:reijo.hamari@luukku.com)).

## Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289  
([anja.m.vuori@gmail.com](mailto:anja.m.vuori@gmail.com)).

## Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keskiviikkoina Metsossa. Lisätietoja:  
*Kari Kippo*, puh. 050 327 1045  
([kr.kippo@pp.inet.fi](mailto:kr.kippo@pp.inet.fi))

## Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja  
*Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. 050 540 4582  
([tapio.pulli@kolumbus.fi](mailto:tapio.pulli@kolumbus.fi)).

## Stockholm, Sverige

Urantia-studiegrupp sammankommer på adressen:  
Studieförbundet Vuxenskolan, Hantverkargatan 12, Stockholm. Tunnelbana: Rådhuset. *Michael MacIsaac*, tel. +46 73 576 4364  
([mmacisaac@gmail.com](mailto:mmacisaac@gmail.com)).

## Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutari*, puh. +34 626 792 501.

